

Проект вноситься народними
депутатами України Наталухою Д.А.
та іншими

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо діяльності Антимонопольного комітету України

Верховна Рада України постановляє:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Господарському кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 18-22, ст. 144):

1) в абзаці сьомому частини першої статті 10 слова “антимонопольно – конкурентна політика” замінити словами “політика у сфері розвитку економічної конкуренції та обмеження монополізму”;

2) статтю 18 викласти в такій редакції:

“Стаття 18. Державна політика у сфері розвитку економічної конкуренції та обмеження монополізму

1. Державна політика у сфері розвитку економічної конкуренції та обмеження монополізму в господарській діяльності, здійснення заходів щодо демонополізації економіки, фінансової, матеріально-технічної, інформаційної, консультативної та іншої підтримки суб’єктів господарювання, які сприяють розвитку конкуренції, здійснюється органами державної влади, органами місцевого самоврядування та органами адміністративно-господарського управління та контролю.

2. Органи державної влади, органи місцевого самоврядування та органи адміністративно-господарського управління і контролю зобов’язані сприяти розвитку конкуренції.

3. Органи державної влади, до компетенції яких належить забезпечення державного регулювання та управління у відповідних галузях економіки, проводять моніторинг ринків цих галузей з метою аналізу та прогнозування їх розвитку.

4. Суб’єктам господарювання, органам державної влади, органам місцевого самоврядування та органам адміністративно-господарського управління і контролю забороняється вчиняти дії або бездіяльність, що призводять або можуть призвести до недопущення, усунення, обмеження, спотворення конкуренції та які визначені законом як правопорушення.

5. Державний контроль за додержанням законодавства про захист економічної конкуренції, захист інтересів суб'єктів господарювання та споживачів від його порушень здійснюються органами Антимонопольного комітету України.”;

3) в абзаці п'ятому частини третьої статті 19 слова “антимонопольно – конкурентного законодавства” замінити словами “законодавства про захист економічної конкуренції”;

4) у статті 22 частину восьму виключити;

У зв'язку з цим частини дев'яту–дванадцятую вважати відповідно частинами восьмою – одинадцятую.

5) у частині четвертій статті 24 слова “особливості здійснення антимонопольно – конкурентної політики щодо комунального сектора економіки, а також” виключити;

6) у статті 25:

у частині другій слова “антимонопольно – конкурентного законодавства” замінити словами “законодавства про захист економічної конкуренції”;

частину третю виключити;

7) статті 27, 29 – 38 виключити;

8) у статті 40:

у назві статті та частині першій слова “антимонопольно-конкурентного законодавства” замінити словами “законодавства про захист економічної конкуренції”;

у частині другій слово “згоди” замінити словом “дозволу”;

частини третю – шосту виключити;

9) у статті 41:

назву статті викласти в такій редакції:

“Стаття 41. Законодавство про захист економічної конкуренції”;

у частині першій слова “закону про Антимонопольний комітет України” замінити словами “законів України “Про Антимонопольний комітет України”, “Про захист економічної конкуренції”, “Про захист від недобросовісної конкуренції”, інших законодавчих актів;

10) у статті 56:

у частині другій слова “за розпорядженням антимонопольних органів відповідно до антимонопольно-конкурентного законодавства України” замінити словами “у зв'язку з рішенням Антимонопольного комітету України відповідно до законодавства про захист економічної конкуренції”;

у частині третій слова “антимонопольно-конкурентного законодавства” замінити словами “законодавства про захист економічної конкуренції”;

11) в абзаці п'ятому частини шостої статті 128 слова “антимонопольно-конкурентного законодавства” замінити словами “законодавства про захист економічної конкуренції”;

12) частину шосту статті 180 виключити;

13) частину другу статті 212 виключити;

14) Главу 28 виключити.

2. У Господарському процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436):

1) доповнити частину першу статті 33 словами:

“, а також клопотань Антимонопольного комітету України, його територіального відділення про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції.”;

2) після розділу I доповнити новим розділом I¹ такого змісту:

«Розділ I¹

ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВАХ ЗА КЛОПОТАННЯМИ АНТИМОНОПОЛЬНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНИ, ЙОГО ТЕРИТОРІАЛЬНОГО ВІДДІЛЕННЯ

“Стаття 146¹. Загальні положення

1. У провадженнях, передбачених цим розділом, учасниками справи є заявник (Антимонопольний комітет України, його територіальне відділення) та суб'єкти господарювання щодо яких органами Антимонопольного комітету України прийнято рішення про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції.

2. Правила цього розділу поширюються на розгляд судом клопотань:

1) про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції;

2) про скасування заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції.

3. Клопотання, передбачені цією статтею, подаються до місцевого господарського суду за місцезнаходженням заявника.

4. Судовий збір за подання клопотання, передбаченого пунктом 1 частини другої цієї статті, сплачується заявником відповідно до Закону України “Про судовий збір”.

5. Судові витрати, пов’язані з розглядом клопотань, передбачених цією статтею, не підлягають розподілу.

6. Судові витрати, пов’язані з розглядом апеляційних скарг, передбачених статтею 146^б цього Кодексу, покладаються:

1) у разі задоволення апеляційної скарги - на Антимонопольний комітет України, його територіальне відділення;

2) у разі відмови в задоволенні апеляційної скарги - на особу, яка звернулася зі скаргою.

Стаття 146^б. Клопотання Антимонопольного комітету України, його територіального відділення про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції.

1. З метою забезпечення ефективного виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції Антимонопольний комітет України, його територіальне відділення звертається до суду з клопотанням про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, якщо невжиття таких заходів може істотно ускладнити чи унеможливити виконання рішення про накладання штрафу органу Антимонопольного комітету України, його територіального відділення.

2. Заходи забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції можуть бути застосовані до закінчення строків виконання рішення органів Антимонопольного комітету України незалежно від судового оскарження у зв’язку із існуванням хоча б однієї обставини, що свідчить про можливість невиконання або ускладнення виконання рішення про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, зокрема, але не виключно, у разі якщо:

1) юридична та/або фізична особа не отримує рішення, попереднє рішення, розпорядження та вимоги органу Антимонопольного комітету України, голови територіального відділення подання з попередніми висновками у справі про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, та/або не виконує їх у вставленому законодавством порядку, у тому числі не отримує поштову кореспонденцію за зареєстрованим місцезнаходженням та/або задекларованим (зареєстрованим) місцем проживання (перебування), не прибуває на виклик, органу Антимонопольного комітету України, голови

територіального відділення у встановлені органами Антимонопольного комітету України, головою територіального відділення Антимонопольного комітету України чи законодавством України строки;

2) юридична та/або фізична особа не перебуває за зареєстрованим місцезнаходженням та/або зареєстрованим місцем проживання (перебування) і при цьому не встановлено її фактичне місцезнаходження;

3) юридична та/або фізична особа не подає фінансову та/або податкову звітність до відповідних органів державної влади в установленому законодавством порядку;

4) до установчих документів юридичної особи систематично вносяться зміни, пов'язані із зміною найменування, складу учасників (засновників), керівників, напрямів діяльності;

5) юридична та/або фізична особа фактично не здійснює господарської діяльності, у тому числі за останні шість місяців відсутні господарські операції;

6) вартість активів та/або майна юридичної особи менша суми накладеного штрафу, та/або таке майно не може бути джерелом погашення накладеного штрафу;

7) юридична та/або фізична особа необґрунтовано передає третім особам або пов'язаним відносинами контролю особам майно, грошові кошти, якщо такі дії не пов'язані безпосередньо з провадженням власної господарської діяльності;

8) юридична та/або фізична особа відчужує задіяні у виробничо-господарській діяльності основні засоби;

9) юридична та/або фізична особа продає товари (роботи, послуги), які виготовляє, за ціною, нижчою за собівартість, без об'єктивних на це причин;

10) юридична та/або фізична особа у разі збиткової діяльності спрямовує отримувані грошові засоби та інвестиції на закупівлю товарів (робіт, послуг) безпосередньо не задіяних у господарській діяльності;

11) наявність обтяжень майна юридичної та/або фізичної особи;

12) наявність у юридичної та/або фізичної особи кредитної заборгованості в розмірі, не меншому суми накладеного штрафу;

13) юридична та/або фізична особа включена до списку осіб, діяльність яких має ознаки недобросовісного залучення коштів громадян під впливом інвестиційних проектів.

3. Забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції здійснюється шляхом:

1) накладення арешту на майно та (або) грошові кошти, що належать або підлягають передачі або сплаті особі, на яку рішенням органу Антимонопольного комітету України накладено штраф і знаходяться у нього чи в інших осіб;

2) заборони особі, на яку рішенням органу Антимонопольного комітету України накладено штраф, вчиняти певні дії;

3) зупинення продажу майна особи, на яку рішенням органу Антимонопольного комітету України накладено штраф;

4) інших заходів, необхідних для забезпечення ефективного виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції якщо це не забезпечуються заходами, зазначеними у пунктах 1–3 цієї частини.

3. Не допускається вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції у спосіб заборонений статтею 137 цього Кодексу.

Стаття 146³. Клопотання Антимонопольного комітету України, його територіального відділення про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції.

1. У разі виникнення обставин, що свідчить про можливість невиконання або ускладнення виконання рішення про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, передбачених у частині другій статті 146² цього розділу, Антимонопольний комітет України, його територіальне відділення звертається до суду з клопотанням про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції.

2. Клопотання про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції подається в письмовій формі, підписується уповноваженим законом представником заявника та повинно містити:

1) найменування суду, до якого подається клопотання;

2) найменування заявника, його місцезнаходження, поштовий індекс, ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі підприємств та організацій України, номери засобів зв'язку, адресу електронної пошти, відомості про наявність або відсутність електронного кабінету;

3) відомості про особу, на яку рішенням у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції накладено штраф: повне найменування (для юридичних осіб) або ім'я (прізвище, ім'я та по батькові – для фізичних осіб), його місцезнаходження (для юридичних осіб) або місце

проживання чи перебування (для фізичних осіб), поштовий індекс, ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі підприємств і організацій України (для юридичних осіб, зареєстрованих за законодавством України), організаційно-правова форма (для юридичних осіб), реєстраційний номер облікової картки платника податків (для фізичних осіб) за його наявності або номер і серію паспорта (для фізичних осіб - громадян України), якщо такі відомості відомі заявнику, вказівку на статус фізичної особи - підприємця (для фізичних осіб - підприємців), відомі номери засобів зв'язку та адресу електронної пошти (за наявності), відомості про наявність або відсутність електронного кабінету.

Обґрунтування обставин для вжиття судом заходів забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, передбачених частиною третьою статті 146² цього розділу.

3. До клопотання про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції додаються:

1) документи, які підтверджують сплату судового збору у встановленому порядку і розмірі відповідно до закону;

2) документи, що підтверджують повноваження особи, яка підписала клопотання;

3) документи, що підтверджують надсилання (надання) клопотання і доданих до нього доказів юридичній та/або фізичній особі, на яку рішенням у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції накладено штраф з урахуванням положень статті 42 цього Кодексу.

4. Суд, встановивши, що клопотання про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції подано без додержання вимог цієї статті або подано заявником, який відповідно до частини шостої статті 6 цього Кодексу зобов'язаний зареєструвати електронний кабінет, але не зареєстрував його, повертає клопотання Антимонопольному комітету України, його територіальному відділенню без розгляду, про що постановляє ухвалу.

Повернення клопотання не перешкоджає повторному зверненню з ним після усунення недоліків.

Стаття 146⁴. Розгляд клопотання Антимонопольного комітету України, його територіального відділення про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції.

1. Клопотання Антимонопольного комітету України, його територіального відділення про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, розглядається судом не пізніше п'яти робочих днів з дня його надходження у судовому засіданні з повідомленням (викликом) учасників провадження за наявними матеріалами провадження. Неприбуття зазначених осіб, які були належним чином повідомлені, не перешкоджає розгляду клопотання.

2. За результатами розгляду клопотань Антимонопольного комітету України, його територіального відділення, суд постановляє ухвалу про:

1) про повне або часткове задоволення клопотання про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції;

2) про відмову у задоволенні клопотання.

3. Суд постановляє ухвали, передбачені частиною другою цієї статті, за правилами, встановленими цим Кодексом для постановлення ухвал з урахуванням особливостей, передбачених цим розділом.

4. Ухвали суду, передбачені частиною другою цієї статті, можуть бути оскаржені в апеляційному порядку відповідно до статті 146⁷ цього Кодексу.

Стаття 146⁵. Ухвала про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції

1. В ухвалі суду про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції крім відомостей, передбачених статтею 234 цього Кодексу, мають бути також зазначені:

1) відомості про особу, на яку рішенням у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції накладено штраф: повне найменування (для юридичних осіб) або ім'я (прізвище, ім'я та по батькові – для фізичних осіб), його місцезнаходження (для юридичних осіб) або місце проживання чи перебування (для фізичних осіб), поштовий індекс, ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі підприємств і організацій України (для юридичних осіб, зареєстрованих за законодавством України), організаційно-правова форма (для юридичних осіб), реєстраційний номер облікової картки платника податків (для фізичних осіб) за його наявності або номер і серію паспорта (для фізичних осіб - громадян України), якщо такі відомості відомі заявнику, вказівку на статус фізичної особи - підприємця (для фізичних осіб - підприємців), відомі номери засобів

зв'язку та адресу електронної пошти (за наявності), відомості про наявність або відсутність електронного кабінету;

2) захід забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, який вжито судом.

2. Ухвала господарського суду про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції є виконавчим документом та має відповідати вимогам до виконавчого документа, встановленим законом. Така ухвала підлягає негайному виконанню з дня її постановлення незалежно від її оскарження і відкриття виконавчого провадження.

3. Примірник ухвали про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції негайно надсилається заявнику, всім особам, яких стосуються такі заходи і яких суд може ідентифікувати, а також, у разі необхідності, направляється судом для негайного виконання державним та іншим органам для вжиття відповідних заходів.

4. Ухвала господарського суду про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції або про відмову у задоволенні клопотання Антимонопольного комітету України, його територіального відділення про вжиття відповідних заходів може бути оскаржена в апеляційному порядку.

Стаття 146^б. Скасування заходів забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції

1. Суд може скасувати заходи забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції за вмотивованим клопотанням учасника провадження, зокрема у разі, якщо:

1) рішення про накладення штрафу органу Антимонопольного комітету України у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції виконано у повному обсязі, у тому числі сплачено пеню відповідно до законодавства про захист економічної конкуренції;

2) набрало законної сили судове рішення про визнання недійсним або скасування (повністю або частково) рішення органу Антимонопольного комітету України про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції;

3) відкрито виконавче провадження на підставі наказу Голови Антимонопольного комітету України, голови територіального відділення

Антимонопольного комітету України про примусове виконання рішення про накладання штрафу органу Антимонопольного комітету України, прийнятого за результатами розгляду справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції.

2. Клопотання про скасування заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції розглядається в судовому засіданні не пізніше п'яти робочих днів з дня надходження його до суду.

3. За результатами розгляду клопотання про скасування заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, вжитих судом, постановляється ухвала.

4. Ухвала господарського суду про скасування заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, вжитих судом, або про відмову в скасуванні заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, може бути оскаржена в апеляційному порядку.

Стаття 146⁷. Оскарження ухвал, пов'язаних із вжиттям заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції

1. Ухвала суду про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції або про відмову у вжиті заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції; про скасування заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції або відмову у скасуванні заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, може бути оскаржена в апеляційному порядку протягом 10 днів з дня її проголошення. Якщо в судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частини рішення суду, зазначений строк обчислюється з дня складення повного тексту судового рішення.

2. Учасник справи у провадженнях, передбачених цим розділом, якому повний текст ухвали суду не було вручено в день її проголошення або складення, має право на поновлення пропущеного строку на апеляційне оскарження ухвали суду - якщо апеляційна скарга подана протягом десяти днів з дня вручення йому відповідної ухвали суду.”;

3) у частині другій статті 234 слова та цифри “статей 351 та 356“ замінити словами та цифрами “статей 146⁴, 146⁵, 351 та 356”;

4) пункт 5 частини четвертої статті 247 доповнити словами “та оскарження попередніх рішень органів Антимонопольного комітету України.”;

5) доповнити статтю 255 пунктами 36 і 37 такого змісту:

“36) про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції або про відмову у вжитті таких заходів;

37) про скасування заходів або про відмову у скасуванні заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції або відмову у скасуванні таких заходів.”;

3. У Законі України “Про Антимонопольний комітет України” (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 50, ст. 472 із наступними змінами):

1) у пункті 2 статті 3 слова “узгодженими діями” виключити;

2) статтю 4 викласти в такій редакції:

“Стаття 4. Основні принципи діяльності Антимонопольного комітету України

Антимонопольний комітет України будує свою діяльність на принципах:

- 1) верховенства права, у тому числі законності та юридичної визначеності;
- 2) обґрунтованості;
- 3) безсторонності (неупередженості);
- 4) добросовісності і розсудливості;
- 5) пропорційності і розумності;
- 6) відкритості і гласності;
- 7) своєчасності і розумного строку розгляду заяв, справ;
- 8) ефективності;
- 9) презумпції правомірності дій та вимог особи;
- 10) офіційності;
- 11) гарантування ефективних засобів правового захисту;
- 12) захисту конкуренції на засадах рівності фізичних та юридичних осіб перед законом та пріоритету прав споживачів.”;

3) у статті 7:

у частині першій:

у пункті 11 слова “(у сфері медіа – за методиками, погодженими з Національною радою України з питань телебачення і радіомовлення)” виключити;

у пункті 16 після слів “інших держав” доповнити словами “Європейської комісії”;

пункт 17 викласти в такій редакції:

“17) надавати компетентним органам інших держав, Європейській комісії, інформацію;”;

пункт 17¹ виключити;

після пункту 17 доповнити новими пунктами 18–23 такого змісту:

“18) викликати для надання усних або письмових пояснень у зв’язку з виконанням завдань, покладених на Антимонопольний комітет України законодавством про захист економічної конкуренції, керівників, посадових осіб, працівників, представників суб’єктів господарювання, об’єднань, органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю, інших юридичних осіб, їх структурних підрозділів, філій, представництв, та будь-яких інших фізичних осіб, які можуть володіти інформацією чи документами, що можуть бути доказами порушення законодавства про захист економічної конкуренції;

19) проводити опитування суб’єктів господарювання, покупців, продавців, споживачів у зв’язку з виконанням завдань, покладених на Антимонопольний комітет України законодавством про захист економічної конкуренції;

20) застосовувати до суб’єктів господарювання, об’єднань обов’язкові для виконання поведінкові та/або структурні засоби захисту конкуренції;

21) застосовувати до органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю обов’язкові для виконання поведінкові засоби захисту конкуренції;

22) звертатись та одержувати від компетентних органів інших держав, Європейської комісії допомогу при проведенні розслідувань порушень законодавства про захист економічної конкуренції, зокрема, шляхом направлення вимог та/або запитів про надання інформації суб’єктам господарювання, що здійснюють господарську діяльність на території іншої держави;

23) надавати компетентним органам інших держав, Європейській комісії допомогу при проведенні розслідувань порушень законодавства про захист економічної конкуренції у випадках та порядку, передбачених законом, зокрема, шляхом направлення вимог та/або запитів компетентних органів інших держав, Європейської комісії про надання інформації суб’єктам

господарювання, що здійснюють господарську діяльність на території України;”;

У зв'язку з цим, пункт 18 вважати відповідно пунктом 24;

частину другу викласти в такій редакції:

“У сфері здійснення контролю за концентрацією Антимонопольний комітет України має такі повноваження:

1) розглядати заяви і справи про надання дозволу, надання висновків, попередніх висновків стосовно концентрації, проводити дослідження за цими заявами і справами;

2) приймати передбачені законодавством про захист економічної конкуренції розпорядження та рішення за заявами і справами про надання дозволу на концентрацію, надавати висновки, попередні висновки стосовно концентрації, висновки щодо кваліфікації дій відповідно до законодавства про захист економічної конкуренції;

3) переглядати, перевіряти рішення, прийняті органами Антимонопольного комітету України в межах компетенції;

4) дозволяти або забороняти концентрацію;

5) застосовувати до суб'єктів господарювання, об'єднань обов'язкові для виконання поведінкові та/або структурні засоби захисту конкуренції;

6) при розгляді заяв і справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, проведенні перевірки та в інших передбачених законом випадках вимагати від суб'єктів господарювання, об'єднань, органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю, їх посадових осіб і працівників, інших фізичних та юридичних осіб інформацію, в тому числі з обмеженим доступом;

7) здійснювати повноваження, передбачені пунктами 6, 11–12, 15–17, 22–23 частини першої цієї статті;

8) звертатись та одержувати від компетентних органів інших держав, Європейської комісії інформацію, необхідну для здійснення контролю за концентраціями суб'єктів господарювання, надавати зазначеним органам, Європейській комісії запитувану ними інформацію у сфері контролю за концентраціями, у випадках та в порядку, передбаченому законом;

9) проводити дослідження дотримання вимог законодавства про захист економічної конкуренції;

10) здійснювати інші повноваження, передбачені законодавством про захист економічної конкуренції;”;

у пункті 11 частини третьої слова “узгодженими діями,” та “узгоджені дії,” виключити;

4) в абзаці дванадцятому частини шостої статті 9 слова “узгоджені дії,” виключити;

5) у частині першій статті 13:

пункт 1 виключити;

у пункті 3 слова “узгоджені дії,” виключити;

6) у статті 14:

у частині першій:

у пунктах 1 і 2 слова “узгоджених дій,” виключити;

у пункті 7 слова “на цьому ринку” замінити словами “на відповідному ринку”;

після пункту 9 доповнити новими пунктами 9¹ та 9² такого змісту:

“9¹) застосовувати до суб’єктів господарювання, об’єднань обов’язкові для виконання поведінкові та/або структурні засоби захисту конкуренції;

9²) застосовувати до органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю обов’язкові для виконання поведінкові засоби захисту конкуренції (поведінкові зобов’язання);”;

у частині п’ятій:

у пункті 1 слова “про надання дозволу, надання попередніх висновків стосовно узгоджених дій,” виключити;

у пункті 2 слова “надавати попередні висновки стосовно узгоджених дій” виключити;

після пункту 9 доповнити новими пунктами 9¹ та 9² такого змісту:

“9¹) застосовувати до суб’єктів господарювання, об’єднань обов’язкові для виконання поведінкові та/або структурні засоби захисту конкуренції;

9²) застосовувати до органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю обов’язкові для виконання поведінкові засоби захисту конкуренції (поведінкові зобов’язання);”;

7) у частині другій статті 15:

в абзаці першому після слів “іншого органу Антимонопольного комітету України” доповнити словами “, голови територіального відділення Антимонопольного комітету України відповідно”;

у пункті 1 слова “узгоджених дій” виключити;

після пункту 10 доповнити новими пунктами 11 і 12 такого змісту:

“11) у випадках передбачених законом, вимагати надання усних або письмових пояснень у зв’язку з виконанням завдань, покладених законодавством про захист економічної конкуренції на Антимонопольний комітет України, його територіальне відділення, у керівників, посадових осіб, працівників, представників суб’єктів господарювання, об’єднань, органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю, інших юридичних осіб, їх структурних підрозділів, філій, представництв, та будь-яких інших фізичних осіб, які можуть володіти інформацією чи документами, що можуть бути доказами порушення законодавства про захист економічної конкуренції;

12) проводити опитування суб’єктів господарювання, покупців, продавців, споживачів у зв’язку з виконанням завдань, покладених законодавством про захист економічної конкуренції на Антимонопольний комітет України, його територіальне відділення.”;

8) у частині першій статті 16:

у пункті 1 слова “узгоджених дій” виключити;

у пункті 2 слова “надавати попередні висновки стосовно узгоджених дій” виключити;

пункт 7 викласти в такій редакції:

“7) викликати для надання усних або письмових пояснень у зв’язку з виконанням завдань, покладених законодавством про захист економічної конкуренції на Антимонопольний комітет України, керівників, посадових осіб, працівників, представників суб’єктів господарювання, об’єднань, органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю, інших юридичних осіб, їх структурних підрозділів, філій, представництв, та будь-яких інших фізичних осіб, які можуть володіти інформацією чи документами, що можуть бути доказами порушення законодавства про захист економічної конкуренції;”;

після пункту 7 доповнити новим пунктом 7¹ такого змісту:

“7¹) проводити опитування суб’єктів господарювання, покупців, продавців, споживачів у зв’язку з виконанням завдань, покладених законодавством про захист економічної конкуренції на Антимонопольний комітет України;”;

у пункті 14 слова “чи узгодженості дій” виключити;

9) у частині першій статті 17:

у пункті 1 слова “дослідження за заявами про надання дозволу, попередніх висновків стосовно узгоджених дій”, та “узгоджені дії” виключити;

пункт 6 викласти в такій редакції:

“6) викликати для надання усних або письмових пояснень у зв’язку з виконанням завдань, покладених законодавством про захист економічної конкуренції на Антимонопольний комітет України, його територіальне відділення, керівників, посадових осіб, працівників, представників суб’єктів господарювання, об’єднань, органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю, інших юридичних осіб, їх структурних підрозділів, філій, представництв, та будь-яких інших фізичних осіб, які можуть володіти інформацією чи документами, що можуть бути доказами порушення законодавства про захист економічної конкуренції;”;

після пункту 19¹ доповнити новим пунктом 19² такого змісту:

“19²) проводити опитування суб’єктів господарювання, покупців, продавців, споживачів у зв’язку з виконанням завдань, покладених законодавством про захист економічної конкуренції на Антимонопольний комітет України, його територіальне відділення;”;

10) у частині першій статті 19 слова “узгоджені дії” та “узгодженими діями” виключити;

11) у статті 22¹:

у частині першій після слів “інші носії інформації” доповнити словами “письмові або усні”;

після пункту 2 частини шостої доповнити новим пунктом 3 такого змісту:

“3) обміну інформацією з компетентними органами інших держав, Європейською комісією у випадку зняття статусу інформації з обмеженим доступом особою, що надала таку інформацію Антимонопольному комітету України, в рамках міжнародного співробітництва;”.

У зв’язку з цим, пункт 3 вважати відповідно пунктом 4;

частини десяту та одинадцяті виключити.

12) статтю 22² викласти в такій редакції:

“Стаття 22². Співробітництво Антимонопольного комітету України з компетентними органами інших держав

З метою реалізації повноважень, передбачених статтею 7 цього Закону, Антимонопольний комітет України співпрацює з компетентними органами:

інших держав, Європейською комісією шляхом обміну інформацією з обмеженим доступом, у тому числі під час надання взаємної допомоги при

здійсненні контролю за концентраціями суб'єктів господарювання, проведенні розслідувань порушень законодавства про захист економічної конкуренції, реалізації інших повноважень, передбачених статтею 7 цього Закону, – на підставі міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України;

інших держав шляхом обміну інформацією, яка не є інформацією з обмеженим доступом, у тому числі під час надання взаємної допомоги при здійсненні контролю за концентраціями суб'єктів господарювання, реалізації інших повноважень, передбачених статтею 7 цього Закону, – на підставі багатосторонніх та двосторонніх міжнародних договорів України міжвідомчого характеру.

Міжнародні договори України міжвідомчого характеру з питань, що належать до повноважень Антимонопольного комітету України, укладаються від імені Антимонопольного комітету України.

Антимонопольний комітет України може надавати компетентним органам інших держав, Європейській Комісії, та отримувати від них інформацію, зокрема з обмеженим доступом.

Надання інформації з обмеженим доступом компетентним органам інших держав, Європейській Комісії можливе лише в разі, якщо міжнародний договір містить положення про те, що:

інформація буде використана конкурентним відомством, Європейською Комісією виключно для виконання покладених на них згідно із законодавством відповідного конкурентного відомства, Європейської комісії завдань захисту економічної конкуренції;

відповідне конкурентне відомство, Європейська Комісія можуть забезпечити такий режим доступу до інформації, який би не призвів до розкриття інформації для інших цілей чи її розголошення в будь-який спосіб, у тому числі шляхом несанкціонованого доступу;

відповідне конкурентне відомство, Європейська комісія надаватиме допомогу Антимонопольному комітету України подібну до тієї, яку Антимонопольний комітет України може надавати іншому конкурентному відомству, Європейській комісії на засадах взаємності;

відповідне конкурентне відомство, Європейська комісія гарантує, що на нього (неї) розповсюджується дія норм законодавства, яке так само захищає конфіденційність інформації, як і норми законодавства України;

надання інформації здійснюватиметься на розсуд сторін договору, не є обов'язком Антимонопольного комітету України або відповідного конкурентного відомства або Європейської комісії, в наданні інформації може

бути відмовлено, зокрема, якщо надання інформації потребує надмірних ресурсів або суперечить інтересам держави і суспільства.”;

13) у статті 23¹:

у частині першій слова “недобросовісну конкуренцію” замінити словами “захист від недобросовісної конкуренції”;

у назві та тексті слова “надання дозволу на узгоджені дії,” виключити;

14) у статті 24¹ :

частину другу доповнити реченням такого змісту:

“На веб-сайті територіального відділення Антимонопольного комітету України оприлюднюються порядки денні засідань адміністративної колегії територіального відділення Антимонопольного комітету України.”;

у частині третій слова “узгоджені дії” виключити;

15) у статті 25:

в абзаці першому після слова “порушенням” доповнити словами “та застосуванням”, а після слів “органами влади” доповнити словами “, органами місцевого самоврядування”;

після абзацу шостого доповнити новими абзацами сьомим – восьмим такого змісту:

“визнання правочинів недійсними у випадках, передбачених законодавством про захист економічної конкуренції;

вжиття (скасування) заходів забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції;”;

У зв’язку з цим, абзаци сьомий – тринадцятий вважати абзацами восьмим – п’ятнадцятим.

доповнити статтю абзацом такого змісту:

“У випадку, якщо законодавством про захист економічної конкуренції не визначено ефективний спосіб захисту інтересів держави, споживачів та суб’єктів господарювання, Антимонопольний комітет України, територіальні відділення Антимонопольного комітету України, можуть визначити інший спосіб захисту, який не суперечить закону.”;

16) у частині четвертій статті 28 слова “узгоджені дії” виключити.

4. У Законі України “Про захист від недобросовісної конкуренції” (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 36, ст. 164 із наступними змінами):

1) частину третю статті 30 викласти в такій редакції:

“Надходження від заявника клопотання про відкликання заяви про порушення його прав не є підставою для обов’язкового прийняття органом Антимонопольного комітету України рішення про закриття провадження у справі про недобросовісну конкуренцію.”

5. У Законі України “Про захист економічної конкуренції” (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 12, ст. 64 із наступними змінами):

1) у статті 1:

у частині першій:

в абзаці сьомому слова “(виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)” замінити словами “від здійснення господарської діяльності”;

в абзаці дванадцятому слова “в межах делегованих їм повноважень органів влади чи органів місцевого самоврядування” замінити словами “наданих, у тому числі делегованих їм Верховною Радою України, Кабінетом Міністрів України, органами влади чи органами місцевого самоврядування;”;

абзац шістнадцятий викласти в такій редакції:

“суб’єкт господарювання – юридична особа незалежно від організаційно-правової форми та форми власності або фізична особа, яка здійснює господарську діяльність, у тому числі яка прямо чи опосередковано здійснює контроль (крім органів влади, органів місцевого самоврядування в частині здійснення ними владних повноважень) над іншою юридичною чи фізичною особою, яка здійснює господарську діяльність; група суб’єктів господарювання – юридичних та/або фізичних осіб, пов’язаних відносинами контролю. Суб’єктами господарювання визнаються також органи влади, органи місцевого самоврядування, органи адміністративно-господарського управління та контролю виключно в частині здійснення ними господарської діяльності;”;

доповнити з урахуванням алфавітного порядку термінами такого змісту:

“висхідний ринок – ринок товарів, виробництво (реалізація) яких є необхідними для виробництва (реалізації) товарів, що обертаються на іншому відповідному ринку;

господарська діяльність – діяльність, що полягає у пропонуванні товарів, робіт і послуг на ринку, включаючи будь-який вид виробничої, комерційної, фінансової діяльності. Господарською діяльністю вважається також придбання товарів, робіт, послуг, якщо їх подальше використання забезпечує здійснення господарської діяльності. Не вважається господарською діяльністю діяльність фізичної особи з придбання споживчих товарів для кінцевого споживання;

низхідний ринок – ринок товарів, виробництво (реалізація) яких потребує використання товарів, що обертаються на іншому відповідному ринку;

поведінкові засоби захисту конкуренції (поведінкові зобов'язання) – матеріально-правові заходи за допомогою яких здійснюється вплив на суб'єкта господарювання, об'єднання, органу влади, органу місцевого самоврядування, органу адміністративно-господарського управління та контролю, з метою зміни їх поведінки, яка впливає або може впливати на конкуренцію, інтереси інших суб'єктів господарювання чи споживачів на ринку товару. До поведінкових засобів захисту конкуренції, зокрема, належать зобов'язання органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю прийняти рішення, скасувати або змінити прийняте рішення чи розірвати угоду.

принцип пропорційності – підхід до регулювання відносин у сфері захисту економічної конкуренції та обмеження монополізму, відповідно до якого рішення (заходи), що приймаються (вживаються) органами Антимонопольного комітету України в межах визначених законом повноважень, повинні забезпечувати необхідний баланс між несприятливими наслідками для права, свободи чи законного інтересу особи, в тому числі суб'єкта господарювання, та цілями, на досягнення яких вони спрямовані, бути необхідними і мінімально достатніми для досягнення суспільно значущої мети;

принцип розумності – підхід до регулювання відносин у сфері захисту економічної конкуренції та обмеження монополізму, який передбачає розгляд та врахування всіх чинників та обставин, що стосуються предмету та мети регулювання, зокрема з тим, щоб заходи (рішення), які вживаються (приймаються) з метою захисту конкуренції та обмеження монополізму, не призводили до погіршення умов конкуренції, ущемлення інтересів споживачів;

стримуючий ефект – підхід до визначення та застосування заходів із захисту конкуренції, який із дотриманням принципу пропорційності запобігає вчиненню порушень у майбутньому цією та іншими особами;

структурні засоби захисту конкуренції (структурні зобов'язання) – структурні засоби захисту конкуренції (структурні зобов'язання) – матеріально-правові заходи, що передбачають реорганізацію (злиття, приєднання, поділ, перетворення, виділ) відчуження частини активів (майна), корпоративних прав у тому числі примусовий поділ;”;

2) у статті 4:

частину другу викласти в такій редакції:

“2. Суб'єктам господарювання, органам влади, органам місцевого самоврядування та органам адміністративно-господарського управління і контролю забороняється вчиняти дії або бездіяльність, що призводять або можуть призвести до недопущення, усунення, обмеження, спотворення конкуренції та які визначені законом як правопорушення.”;

абзац другий частини четвертої – виключити;

частину п'яту викласти в такій редакції:

“5. Органи влади, органи місцевого самоврядування та органи адміністративно-господарського управління і контролю зобов'язані сприяти розвитку конкуренції.”;

3) у статті 5:

в абзаці другому частини першої слово “створення” замінити словами “створення чи діяльністю”; слова “крім випадків, передбачених Законом України “Про медіа” – виключити;

у частині другій слова “чинять або мають намір чинити узгоджені дії” замінити словами “беруть участь в узгоджених діях”;

4) у статті 6:

у частині першій слова “призвели чи можуть призвести” замінити словами “за своєю метою або наслідками призвели чи можуть призвести”;

у частині другій:

пункт 1 викласти в такій редакції:

“1) прямого чи опосередкованого встановлення цін чи інших умов придбання або реалізації товарів;”;

у пункті 7 слова “суб'єктами господарювання” замінити словом “сторонами”;

пункт 8 виключити;

частину третю викласти в такій редакції:

“3. Антиконтрентними узгодженими діями, передбаченими частиною першою та/або другою цієї статті, вважається вчинення суб'єктами господарювання схожих дій (бездіяльності) на ринку товару у разі, якщо аналіз ситуації на ринку товару спростовує наявність об'єктивних причин для вчинення таких дій (бездіяльності).”;

доповнити статтю новими частинами п'ятою – восьмою такого змісту:

“5. Угоди в будь-якій формі та рішення об'єднань у будь-якій формі, які є антиконтрентними узгодженими діями, на які поширюється заборона, встановлена частиною четвертою цієї статті, є нікчемним в частині, в якій вони призводять або можуть призвести до недопущення, усунення або обмеження конкуренції.

6. Правочин, стороною якого є учасник антиконтрентних узгоджених дій, на який поширюється заборона, встановлена частиною четвертою цієї статті, може бути визнаний судом недійсним повністю або частково за позовом

сторони правочину, інтереси якої були порушені, якщо умови такого правочину визначені внаслідок таких антиконкурентних узгоджених дій.

Правочин, стороною якого є учасник антиконкурентних узгоджених дій, на який поширюється заборона, встановлена частиною четвертою цієї статті, може бути визнаний судом недійсним повністю або частково за позовом Антимонопольного комітету України, його територіального відділення, якщо умови такого правочину визначені внаслідок таких антиконкурентних узгоджених дій порушують інтереси держави у сфері підтримки та захисту економічної конкуренції.

7. У разі визнання недійсними правочинів, на підставах, встановлених частиною шостою цієї статті, сторона, яка є учасником антиконкурентних узгоджених дій, зобов'язана повернути іншій стороні все, що вона одержала на виконання цього правочину, а в разі неможливості такого повернення, зокрема тоді, коли одержане полягає в отриманні прав на користування, управління майном, прав на провадження певних видів діяльності, спеціальних дозволів на користування надрами, ліцензій на користування радіочастотним спектром, інших прав, виконаній роботі, наданій послугі, – відшкодувати вартість того, що одержано, за цінами, які існують на момент відшкодування.

8. Узгоджені дії між конкурентами, передбачені частинами першою та другою цієї статті, які за своїм змістом, цілями, які досягаються або можуть бути досягнені у зв'язку з їх вчиненням, економічними та правовими умовами частиною яких вони є, зокрема у зв'язку з характером функціонування та структурою відповідного ринку, призводять до недопущення, усунення чи істотного обмеження конкуренції, є антиконкурентними узгодженими діями за своєю метою, які не потребують доведення негативних наслідків їх вчинення для конкуренції.

Узгоджені дії між конкурентами, передбачені пунктом 4 частини другої цієї статті, є антиконкурентними узгодженими діями за своєю метою, які не потребують доведення негативних наслідків їх вчинення для конкуренції.”;

5) після статті 7 доповнити новою статтею 7¹ такого змісту:

“Стаття 7¹. Узгоджені дії з неістотним впливом на конкуренцію.

1. Положення частини четвертої статті 6 цього Закону не поширюються на узгоджені дії суб'єктів господарювання, які не мають істотного впливу на конкуренцію на будь-якому товарному ринку.

2. Положення частини першої цієї статті не поширюються на узгоджені дії, які є антиконкурентними за своїм предметом.

3. Умови, за яких вплив узгоджених дій суб'єктів господарювання на конкуренцію не вважається істотним, визначаються Антимонопольним комітетом України.”;

6) статті 8, 9 виключити;

7) статті 10 та 11 викласти в такій редакції:

“Стаття 10. Дозволені узгоджені дії

1. На узгоджені дії суб'єктів господарювання не поширюються положення частини четвертої статті 6 Закону, якщо такі дії одночасно:

1) сприяють вдосконаленню виробництва чи розповсюдженню товарів (робіт, послуг) або технічному чи економічному прогресу;

2) забезпечують отримання споживачами справедливої частини позитивного ефекту (отриманої вигоди) від таких узгоджених дій;

3) не накладають на суб'єктів господарювання обмежень, які не є необхідними для досягнення цілей, зазначених у пункті 1 цієї частини;

4) не надають суб'єктам господарювання можливості недопущення, усунення чи обмеження конкуренції стосовно значної частки відповідних товарів (робіт, послуг) на ринку товару (товарному ринку).

2. На узгоджені дії, передбачені в частині першій цієї статті, не поширюється заборона, встановлена частиною четвертою статті 6 цього Закону.

3. Під час розгляду питань про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, передбачених статтею 6 цього Закону, тягар доведення того, що умови частини першої цієї статті дотримано, несе відповідний суб'єкт господарювання.

Стаття 11. Вимоги до категорій дозволених узгоджених дій

1. Антимонопольний комітет України може визначати типові вимоги до категорій узгоджених дій суб'єктів господарювання, за умови дотримання яких на відповідні дії не поширюється заборона, передбачена частиною четвертою статті 6 цього Закону.

2. Типові вимоги передбачені частиною першою цієї статті можуть передбачати припинення їхньої дії після закінчення визначеного Антимонопольним комітетом України строку.

3. Антимонопольний комітет України, адміністративні колегії Антимонопольного комітету України, можуть з власної ініціативи або у зв'язку з розглядом заяви, справи про порушення прийняти розпорядження про незастосування типових вимог, передбачених частиною першою цієї статті, або їх окремих положень щодо узгоджених дій суб'єктів господарювання, у разі встановлення невідповідності таких узгоджених дій вимогам частини першої статті 10 цього Закону.”;

8) статтю 12 доповнити новою частиною шостою такого змісту:

“6. Методика визначення монопольного (домінуючого) становища суб'єктів господарювання на ринку затверджується Антимонопольним комітетом України та може встановлювати особливості визначення монопольного (домінуючого) становища на певних товарних ринках.”;

9) у статті 13:

у частині першій слова “ущемлення інтересів інших суб'єктів господарювання чи споживачів, які були б неможливими за умов існування значної конкуренції на ринку” замінити словами “ущемлення інтересів постачальників чи покупців, у тому числі споживачів, яке було б неможливе за умови існування значної конкуренції на ринку”;

у частині другій:

пункт 2 доповнити словами “що створює для них невігідні умови конкуренції;”;

у пункті 4 слова “іншим суб'єктам господарювання, покупцям, продавцям” замінити словами “інтересам споживачів”;

пункт 5 викласти в такій редакції:

“5) часткова або повна відмова постачати товари за звичайну винагороду та/або на звичайних умовах, в тому числі відмова у доступі до інформації, мереж або інших об'єктів інфраструктури, якщо постачання або надання такого доступу є об'єктивно необхідним для здійснення господарської діяльності, і якщо така відмова призводить або може призвести до недопущення, усунення чи обмеження конкуренції на товарному ринку без об'єктивно виправданих на це причин;”;

пункт 6 виключити;

У зв'язку з цим, пункт 7 вважати відповідно пунктом 6;

пункт 6 викласти в такій редакції:

“6) дії, які створюють перешкоди доступу на ринок (виходу з ринку) чи усувають або можуть усунути з ринку продавців, покупців, інших суб'єктів господарювання, крім таких перешкод (усунення), що є результатом конкуренції.”;

доповнити статтю новими частинами четвертою та п'ятою такого змісту:

“4. Правочин, укладений суб'єктом господарювання, який займає монопольне (домінуюче) становище на ринку, може бути визнаний судом недійсним повністю або частково за позовом сторони правочину, інтереси якої були порушені, якщо умови такого правочину були визначені в результаті зловживання монопольним (домінуючим) становищем на ринку.

Правочин, укладений суб'єктом господарювання, який займає монопольне (домінуюче) становище на ринку, може бути визнаний судом недійсним повністю або частково за позовом Антимонопольного комітету України, його територіального відділення, якщо умови такого правочину були визначені в результаті зловживання монопольним (домінуючим) становищем на ринку порушують інтереси держави у сфері підтримки та захисту економічної конкуренції, обмеження монополізму в господарській діяльності.

5. У разі визнання недійсним правочину, на підставі, встановленій частиною четвертою цієї статті, сторона, яка є суб'єктом господарювання, який займає монопольне (домінуюче) становище на ринку, зобов'язана повернути другій стороні все, що вона одержала на виконання цього правочину, а в разі неможливості такого повернення, зокрема тоді, коли одержане полягає у правах на користування, управління майном, інших прав, виконаній роботі, наданій послугі, – відшкодувати вартість того, що одержано, за цінами, які існують на момент відшкодування.”;

10) у статті 14:

в абзаці першому після слів “відповідності дій” доповнити словом “(бездіяльності)”;

доповнити статтю новими абзацами другим та третім такого змісту:

“Стосовно відповідності кожної окремої дії (бездіяльності) положенням окремої норми законодавства про захист економічної конкуренції подається окрема заява.

Строк розгляду заяв про надання висновків щодо кваліфікації дій становить 60 календарних днів.”;

11) у статті 18:

частину першу викласти в такій редакції:

“1. Суб'єктам господарювання, об'єднанням забороняється сприяти вчиненню іншими суб'єктами господарювання порушень законодавства про захист економічної конкуренції.”;

абзаци третій та четвертий частини другої виключити;

12) статті 19 – 21 викласти в такій редакції:

“Стаття 19. Більш вигідна переговорна позиція суб'єкта господарювання

1. Суб'єкт господарювання має більш вигідну переговорну позицію по відношенню до іншого суб'єкта господарювання (покупця, продавця), якщо такий інший суб'єкт господарювання є економічно залежним від нього.

Більш вигідна переговорна позиція існує незалежно від наявності чи відсутності у суб'єкта господарювання монопольного (домінуючого) становища.

2. Суб'єкт господарювання (покупець, продавець) є економічно залежним від іншого суб'єкта господарювання, якщо існують значні перешкоди переходу до іншого покупця (продавця), у тому числі перехід до іншого покупця (продавця) призводить або може призвести до значних витрат або втрат залежного суб'єкта господарювання.

3. Суб'єкт господарювання може бути визнаний залежним від іншого суб'єкта господарювання, зокрема, якщо:

1) розмір сукупної вартості активів та/або сукупний обсяг реалізації товарів такого залежного суб'єкта господарювання є меншим в чотири та більше разів за аналогічні показники іншого суб'єкта господарювання; або

2) розмір частки на відповідному (задіяному) або висхідному чи низхідному товарному ринку такого залежного суб'єкта господарювання менший в чотири та більше разів за розмір частки на відповідному (задіяному) або висхідному чи низхідному товарному ринку іншого суб'єкта господарювання; або

3) у залежного суб'єкта господарювання відсутні технології та/або можливості доступу на ринки, до каналів розподілу та закупівлі та/або інші необхідні умови ведення господарської діяльності, наявні у суб'єкта господарювання, від якого він залежить.

4. Економічна залежність виникає у зв'язку з реалізацією сільськогосподарської та харчової продукції:

1) постачальниками, річний сукупний обсяг реалізації товарів яких, з урахуванням відносин контролю, у тому числі за кордоном, перевищує суму, еквівалентну 2 мільйонам євро, але не перевищує 10 мільйонів євро, покупцям, річний сукупний обсяг реалізації товарів яких, з урахуванням відносин контролю, у тому числі за кордоном, перевищує суму, еквівалентну 10 мільйонам євро;

2) постачальниками, річний сукупний обсяг реалізації товарів яких, з урахуванням відносин контролю, у тому числі за кордоном, перевищує суму, еквівалентну 2 мільйонам євро, але не перевищує 10 мільйонів євро, покупцям, річний сукупний обсяг реалізації товарів яких, з урахуванням відносин контролю, у тому числі за кордоном, перевищує суму, еквівалентну 10 мільйонам євро;

3) постачальниками, річний сукупний обсяг реалізації товарів яких, з урахуванням відносин контролю, у тому числі за кордоном, перевищує суму, еквівалентну 10 мільйонам євро, але не перевищує 50 мільйонів євро, покупцям,

річний сукупний обсяг реалізації товарів яких, з урахуванням відносин контролю, у тому числі за кордоном, перевищує суму, еквівалентну 50 мільйонам євро;

4) постачальниками, річний сукупний обсяг реалізації товарів яких, з урахуванням відносин контролю, у тому числі за кордоном, перевищує суму, еквівалентну 50 мільйонам євро, але не перевищує 150 мільйонів євро, покупцям, річний сукупний обсяг реалізації товарів яких, з урахуванням відносин контролю, у тому числі за кордоном, перевищує суму, еквівалентну 150 мільйонам євро;

5) постачальниками, річний сукупний обсяг реалізації товарів яких, з урахуванням відносин контролю, у тому числі за кордоном, перевищує суму, еквівалентну 150 мільйонам євро, але не перевищує 350 мільйонів євро, покупцям, річний сукупний обсяг реалізації товарів яких, з урахуванням відносин контролю, у тому числі за кордоном, перевищує суму, еквівалентну 350 мільйонам євро.

5. Суб'єкт господарювання не вважається таким, від якого залежить інший суб'єкт господарювання, зокрема, якщо:

1) відповідні договірні відносини тривають менше трьох років поспіль; або

2) обсяг товарообороту між відповідними суб'єктами господарювання складає менше 30 відсотків від сукупної вартості активів чи сукупного обсягу реалізації товарів, у тому числі за кордоном, з урахуванням відносин контролю, суб'єкта господарювання, залежність якого визначається, за останній фінансовий рік, що передує року, в якому почалися дії (бездіяльність), що мають ознаки зловживання більш вигідною переговорною позицією.

Положення абзаців другого та третього цієї частини не застосовуються у випадку, коли залежний суб'єкт господарювання незалежно від наявності договірних відносин з суб'єктом господарювання, що має більш вигідну переговорну позицію, здійснив документально підтверджені інвестиції в капітальне обладнання, людські ресурси, знаки для товарів і послуг, рекламу, будь-які інші форми просування продукту на ринку та технології для встановлення чи підтримки відносин з суб'єктом господарювання, що має більш вигідну переговорну позицію, розмір яких дорівнює або перевищує 30 відсотків від сукупної вартості активів чи сукупного обсягу реалізації товарів, у тому числі за кордоном, з урахуванням відносин контролю, залежного суб'єкта господарювання за останній фінансовий рік, що передує року, в якому відбулися дії або бездіяльність.

Положення цієї частини не застосовуються до відносин, що виникають у зв'язку з реалізацією сільськогосподарської та харчової продукції.

6. Для цілей розрахунку показників, зазначених у частинах третій – п'ятій цієї статті:

1) еквіваленти сум в євро у національній валюті України визначаються за офіційним валютним курсом, встановленим Національним банком України, що діяв в останній день фінансового року;

2) розмір сукупної вартості активів та/або сукупного обсягу реалізації товарів визначається з урахуванням відносин контролю, у тому числі за кордоном, за останній фінансовий рік, що передує року, в якому почалися дії (бездіяльність), що мають ознаки зловживання більш вигідною переговорною позицією;

3) сукупний обсяг реалізації товарів визначається, як сума доходу від здійснення господарської діяльності суб'єкта господарювання за вирахуванням суми податку на додану вартість, акцизного податку, інших податків та зборів (обов'язкових платежів), базою для оподаткування яких є показники за останній фінансовий рік, що передує року, в якому почалися дії (бездіяльність), що мають ознаки зловживання більш вигідною переговорною позицією.

Для цілей частини четвертої цієї статті береться до уваги лише сукупний обсяг реалізації сільськогосподарської та харчової продукції.

Стаття 20. Зловживання більш вигідною переговорною позицією

1. Зловживанням більш вигідною переговорною позицією є дія чи бездіяльність суб'єкта господарювання, яка полягає у встановленні для залежного суб'єкта господарювання умов, на які такий суб'єкт господарювання не погодився б за відсутності залежності від суб'єкта господарювання, що висуває відповідні умови.

2. Зловживанням більш вигідною переговорною позицією, зокрема, визнається:

1) створення для залежного суб'єкта господарювання умов, які ставлять його в невідгідне становище порівняно з конкурентами без об'єктивно виправданих причин, в тому числі, шляхом встановлення для залежного суб'єкта господарювання цін або умов продажу товарів, обмеження доступу до інновацій, існуючих чи потенційних покупців, продавців залежного суб'єкта господарювання тощо;

2) схилення чи примушення залежного суб'єкта господарювання до прийняття додаткових зобов'язань, витрат або ризиків, які за своєю природою та згідно з торговими й іншими чесними звичаями у підприємницькій діяльності не стосуються предмета договору;

3) спонукання суб'єктом господарювання, що має більш вигідну переговорну позицію, залежного суб'єкта господарювання до надання окремим

покупцям, продавцям пільг, преференцій, особливих цін чи умов придбання або реалізації товарів;

4) примушення чи спонукання суб'єктом господарювання, що має більш вигідну переговорну позицію залежного суб'єкта господарювання до надання знижок та/або бонусів, підвищення цін, змін щодо умов надання послуг гарантійного чи іншого обслуговування товарів, зокрема, після їх продажу, якщо такі дії відбуваються після поставки товару (робіт, послуг);

5) примушення залежного суб'єкта господарювання до сплати додаткових коштів, оплати додаткових витрат, надання додаткових послуг, зокрема, витрат на переміщення товару до іншого продавця чи покупця або на заходи з просування товару на ринку;

6) зобов'язання постачальника оплачувати псування або втрату продукції, що сталося у приміщеннях, які належать покупцеві або знаходяться в його користуванні, окрім випадків коли таке псування або втрата продукції сталися з вини постачальника;

7) зобов'язання постачальника відшкодувати кошти, витрачені на розгляд скарг клієнтів покупця, незважаючи на відсутність вини зі сторони постачальника;

8) повернення отриманої від постачальника продукції цьому постачальнику з покладенням на нього витрат, пов'язаних із таким поверненням;

9) скасування замовлення на швидкопсувну продукцію, відмова від отримання такої продукції, що призводить або може призвести до втрат постачальника;

10) зміна в односторонньому порядку положень договору, які стосуються способу, місця, строків чи обсягу постачання продукції або надання послуг, стандартів якості, умов оплати чи ціни;

11) затримка строку оплати або зменшення розміру погодженого платежу суб'єктом господарювання, що має більш вигідну переговорну позицію;

12) встановлення граничних строків розрахунків, що перевищують:

30 днів для швидкопсувних та 60 днів для інших продуктів харчування та сільськогосподарської продукції, незалежно від наявності або відсутності договору чи інших обставин;

30 днів у разі відсутності договору, 60 днів у разі наявності договору, а також більше 60 днів за умови, що це не призводить до збитків постачальника;

13) призупинення в односторонньому порядку строків розрахунків, якщо це призводить до перевищення граничних строків розрахунків, зазначених у пункті 12 цієї частини.

3. Зловживання суб'єктом господарювання більш вигідною переговорною позицією з залежним суб'єктом господарювання забороняється та тягне за собою відповідальність згідно з законом.

4. Не вважаються зловживанням більш вигідною переговорною позицією дії (бездіяльність), передбачені частинами першою та другою цієї статті, якщо:

1) судовий спір між суб'єктом господарювання, що має більш вигідну переговорну позицію, та залежним суб'єктом господарювання, предметом якого є виконання зобов'язань або визнання правочину недійсним знаходиться на розгляді господарського суду до вступу рішення суду в силу, або

2) сторони чітко і зрозуміло, за відсутності заздалегідь невикладених умов погодили в договорі наступне:

покупець повертає нереалізовану продукцію без здійснення оплати за неї;

покупець стягує з постачальника плату за зберігання, демонстрацію, чи надання можливостей продажу продукції;

покупець вимагає від постачальника повністю або частково оплатити будь-які знижки на продукцію, що продається покупцем в рамках акції;

покупець вимагає від постачальника оплатити рекламу покупцем продукції; покупець вимагає від постачальника оплатити маркетинг покупцем продукції;

покупець стягує з постачальника плату за персонал для облаштування приміщень, які використовуються для продажу продукції постачальника.

Стаття 21. Обмежувальна діяльність об'єднань

Не допускається обмежувальна діяльність об'єднань, до складу яких входять учасники, які сукупно мають можливість суттєво впливати на умови конкуренції на певному товарному ринку, шляхом відмови у прийнятті суб'єкта господарювання до об'єднання, якщо така відмова є необґрунтованою та невикладеною і завдає або може завдати шкоди конкуренції.”;

13) підпункт 3 частини третьої статті 22 доповнити реченням такого змісту:

“У разі, якщо дії, передбачені цим пунктом, визнаються концентрацією, то вартісні показники учасників концентрації таких дій вважаються такими, що перевищують порогові показники, визначені частиною першою статті 24 цього Закону, у разі якщо порогові показники перевищували на дату набуття таких відносин контролю без дотримання законодавства про захист економічної конкуренції.”;

14) у статті 23:

абзац другий викласти в такій редакції:

“суб’єкти господарювання, які здійснюють та стосовно яких здійснюється або має здійснитися злиття, приєднання;”;

абзац шостий викласти в такій редакції:

“суб’єкти господарювання, які набувають або мають намір набути контроль над об’єктами приватизації, та суб’єкти господарювання, активи (майно), частки (акції, паї) яких є об’єктом приватизації у процесі приватизації об’єктів державної та комунальної власності;”;

15) у статті 24:

у частині другій:

в абзаці четвертому слова “(виручки) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)” замінити словами “від здійснення господарської діяльності”;

доповнити частину новим абзацом такого змісту:

“Якщо у випадку концентрації, яка відбувається у процесі приватизації та передбачена пунктом 2 частини другої статті 22 цього Закону, ціна продажу акцій (часток) або єдиного майнового комплексу перевищує вартість активів суб’єкта господарювання, пакет акцій (часток) або єдиний майновий комплекс якого є об’єктом приватизації, з урахуванням відносин контролю, станом на останній день останнього фінансового року, та/або його сукупний обсяг реалізації товарів за останній фінансовий рік, в якості вартісного показника цього учасника концентрації застосовується ціна продажу.”;

у частині четвертій слова “суміжних з ним ринках” замінити словами “висхідних і низхідних ринках”;

частину сьому доповнити абзацом другим такого змісту:

“Відповідальність за недотримання заборони, встановленої в абзаці першому цієї частини несуть учасники концентрації, з урахуванням відносин контролю. У випадках концентрації, передбаченої пунктом 2 частини другої статті 22 цього Закону, відповідальність за недотримання вказаної заборони несе суб’єкт господарювання, який набуває контроль, з урахуванням відносин контролю.”;

доповнити новою частиною дев’ятою такого змісту:

“9. Правочин, який є концентрацією, учасником якої є суб’єкти господарювання, до яких на момент вчинення такого правочину застосовано спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (санкції) відповідно до Закону України “Про санкції”, є нікчемним”;

16) у частині першій статті 25 після слів “якщо така концентрація” доповнити словами “з урахуванням додаткових умов та угод, безпосередньо пов’язаних та необхідних для здійснення концентрації,”;

17) у назві розділу VI слова “узгоджені дії” виключити;

18) у статті 26:

у назві та тексті статті слова “узгоджені дії”, “узгоджених дій” виключити;

у частині першій слова “узгоджених дій, учасники” виключити;

абзац другий частини першої, частини четверту – шосту виключити;

19) у статті 27:

частину першу викласти у такій редакції:

“1. Антимонопольний комітет України чи адміністративна колегія Антимонопольного комітету України розглядають заяву про надання дозволу на концентрацію протягом 30 днів з дня прийняття її до розгляду відповідним органом Антимонопольного комітету України.

Антимонопольний комітет України чи адміністративна колегія Антимонопольного комітету України розглядає заяву на концентрацію за спрощеною процедурою протягом 25 днів з дня її надходження у разі, якщо:

лише один учасник концентрації здійснює діяльність на території України, або

сукупна частка учасників концентрації на товарному ринку, на якому здійснюється концентрація, не перевищує 15 відсотків і при цьому частки або сукупні частки учасників концентрації не перевищують 20 відсотків на висхідному або низхідному товарних ринках.

Державний уповноважений Антимонопольного комітету України може прийняти рішення про розгляд заяви за процедурою, передбаченою абзацом першим цієї частини, якщо обставини, передбачені абзацами третім і четвертим цієї частини, або інші обставини, що можуть вплинути на прийняття рішення відповідно до частини першої статті 25 цього Закону, потребують додаткового вивчення.”;

у частині другій слова “та якщо узгоджені дії, концентрація заборонені” замінити словами “та/або якщо концентрація заборонена”;

частину четверту викласти в такій редакції:

“4. Інформація щодо заявленої концентрації, а саме: відомості щодо учасників концентрації, а також виду та змісту концентрації, може бути опублікована в онлайн-медіа або оприлюднена Антимонопольним комітетом України в інший спосіб, якщо така інформація раніше була публічно оголошена або заявник не заперечує проти такої публікації.”;

20) у статті 28:

у назві та тексті статті слова “узгоджені дії”, “узгоджених дій” виключити;

у частині першій:

слово “заборонені” замінити словом “заборонена”;

після абзацу першого доповнити абзацом другим такого змісту:

“Рішення про надання дозволу на концентрацію охоплює додаткові умови та угоди, безпосередньо пов’язані та необхідні для здійснення концентрації.”;

У зв’язку з цим абзац другий вважати абзацом третім;

доповнити новою частиною третьою такого змісту:

“3. У випадку, якщо стосовно заявленої концентрації, щодо якої не розпочато справу про концентрацію, розглядається справа про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, передбачене пунктом 12 статті 50 цього Закону, строк розгляду заяви може бути продовженим до прийняття рішення у відповідній справі про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, про що приймається розпорядження органу Антимонопольного комітету України, яке протягом трьох робочих днів надсилається сторонам у справі. У такому випадку рішення у заяві про концентрацію приймається не пізніше ніж через 15 календарних днів з дня прийняття рішення у справі про порушення.”;

21) у статті 29:

у назві та тексті статті слова “узгоджених дій”, “узгоджені дії” виключити; абзац перший частини першої викласти в такій редакції:

“1. Антимонопольний комітет України чи адміністративна колегія Антимонопольного комітету України надають суб’єктам господарювання, органам влади, органам місцевого самоврядування, органам адміністративно-господарського управління та контролю на підставі заяви про надання попередніх висновків та доданої до неї інформації попередні висновки щодо концентрації.”;

абзац третій частини другої викласти в такій редакції:

“можливість заборони концентрації;”

частину третю викласти в такій редакції:

“Одержання попередніх висновків стосовно концентрації, крім висновків про відсутність необхідності одержання дозволу на концентрацію, не звільняє учасників концентрації, органи влади, органи місцевого самоврядування, органи адміністративно-господарського управління та контролю від необхідності звернутися до відповідних органів Антимонопольного комітету України із заявою про надання дозволу на концентрацію у випадках, передбачених статтею 24 цього Закону.”;

22) у статті 30:

у назві та тексті статті слова “узгоджені дії”, “узгоджених дій”, “узгоджені дії чи” виключити;

доповнити частину третю абзацом третім такого змісту:

“У випадку, якщо одночасно зі справою про концентрацію розглядається справа про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, передбачене пунктом 12 статті 50 цього Закону, стосовно тієї ж концентрації, строк розгляду справи про концентрацію може бути продовженим до прийняття рішення у відповідній справі про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, про що приймається розпорядження органу Антимонопольного комітету України, яке протягом трьох робочих днів надсилається сторонам у справі. У такому випадку прийняття рішення у справі або закриття розгляду справи про концентрацію здійснюється не пізніше ніж через 15 днів після прийняття рішення у справі про порушення.”;

абзац перший частини п’ятої викласти в такій редакції:

“5. У розгляді справи про концентрацію можуть брати участь треті особи, якщо рішення органів Антимонопольного комітету України можуть мати безпосередній та суттєвий вплив на їх права та інтереси, охоронювані цим Законом.”;

23) у статті 31:

у назві та тексті статті слова “узгоджені дії”, “узгоджених дій”, “узгоджених дій або”, “узгоджені дії чи”, “таких узгоджених дій” виключити;

частину першу викласти в такій редакції:

“1. За результатами розгляду справ про концентрацію приймається рішення:

Антимонопольним комітетом України – про надання дозволу на концентрацію, заборону концентрації;

адміністративною колегією Антимонопольного комітету України – про надання дозволу на концентрацію.

Рішення про надання дозволу на концентрацію охоплює додаткові умови та угоди, безпосередньо пов’язані та необхідні для здійснення концентрації.”;

абзац п’ятий частини другої виключити;

у частині третій слова “Узгоджені дії, концентрація мають бути здійснені” замінити словами “Концентрація має бути здійснена”; слова “не здійснені” замінити словами “не здійснена”;

доповнити новими частинами сьомою – восьмою такого змісту:

“7. Правочин, який є концентрацією, може бути визнаний судом недійсним за позовом Антимонопольного комітету України, якщо щодо такої концентрації було прийнято рішення про заборону.

8. Правочин, що є концентрацією, щодо якої було прийнято рішення про надання дозволу, обумовленого зобов'язаннями, взятими на себе учасниками такої концентрації, може бути визнаний судом недійсним за позовом Антимонопольного комітету України, якщо зобов'язання учасників концентрації не були виконані в строк та/або на умовах, визначених у рішенні про надання дозволу на концентрацію.”;

24) у статті 32:

у назві та тексті статті слова “узгоджені дії”, “узгоджених дій” виключити;
абзац четвертий частини першої виключити;

у частині другій слова “його територіального відділення” виключити;

25) у статті 33:

у назві та тексті статті слова “узгоджені дії”, “узгоджених дій”, “узгоджені дії чи”, “узгоджених дій чи” виключити;

у частині першій слова “відповідні узгоджені дії чи концентрацію на підставі частини третьої статті 10 або частини другої статті 25 цього Закону” замінити словами “відповідну концентрацію на підставі частини другої статті 25 цього Закону”;

26) у статті 34:

назву статті викласти в такій редакції:

“Стаття 34. Плата за подання заяв”;

у частині першій та шостій слова “узгоджені дії” виключити;

у частині другій:

абзац третій виключити;

доповнити новим абзацом такого змісту:

“У разі неприйняття заяви до розгляду у випадках, визначених цим Законом, плата за подання таких заяв повертається за клопотанням заявника.”;

27) у частині третій статті 35 після слів “Антимонопольного комітету України” доповнити словами “, веб-сайті територіального відділення Антимонопольного комітету України,”;

28) у статті 36:

після абзацу другою частини першої доповнити абзацом третім такого змісту:

“заявами учасників антиконкурентних узгоджених дій про звільнення від відповідальності;”;

У зв’язку з цим абзаци третій–шостий вважати відповідно абзацом четвертим – сьомим.

частину третю статті 36 доповнити абзацом другим такого змісту:

“Органи Антимонопольного комітету України мають право не розпочинати розгляд справи, якщо дії чи бездіяльність, що містять ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції, передбачені пунктами 13–16, 16¹, 21 статті 50 цього Закону, не мали негативного впливу на можливості виконання органами Антимонопольного комітету України завдань, визначених законодавством про захист економічної конкуренції.”;

29) у частині першій статті 37 слова “приймають розпорядження про початок розгляду справи” замінити словами “розпочинають розгляд справи за винятком випадків, передбачених законодавством про захист економічної конкуренції, шляхом прийняття розпорядження про початок розгляду справи.”;

30) у статті 37¹:

частину третю викласти в такій редакції:

“До строку розгляду справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції не зараховується:

час зупинення розгляду справи відповідно до частини другої статті 38 цього Закону;

час на отримання інформації від сторін у справі на вимогу органу Антимонопольного комітету України, голови територіального відділення Антимонопольного комітету України понад встановлений у такій вимозі строк, у тому числі час, на який органом Антимонопольного комітету України, головою територіального відділення Антимонопольного комітету України продовжено строк надання відповіді на вимогу.”;

доповнити новою частиною п’ятою такого змісту:

“5. Про наявність підстав, зазначених у частині третій цієї статті, орган Антимонопольного комітету України, голова територіального відділення Антимонопольного комітету України повідомляє осіб, які беруть участь у справі:

після припинення існування таких підстав – не пізніше десяти днів, з дня наступного за днем такого припинення;

якщо на день закінчення граничного строку розгляду справи, передбаченого частинами першою або другою цієї статті, рішення у справі не прийнято та відповідні підстави продовжують існувати – протягом десяти днів після закінчення цього граничного строку.”

31) статтю 40 викласти в такій редакції:

“Стаття 40. Права і обов’язки осіб, які беруть участь у справі

1. Особи, які беруть (брали) участь у справі, мають право:

ознайомлюватися з матеріалами справи, знімати копії (фотокопії) з матеріалів справи та робити виписки (крім інформації з обмеженим доступом та інформації, розголошення якої може завдати шкоди інтересам інших осіб, які беруть (брали) участь у справі) – після направлення копії подання з попередніми висновками у справі (витягу з подання, що не містить інформації з обмеженим доступом та інформації, визначеної відповідним державним уповноваженим, головою територіального відділення Антимонопольного комітету України, розголошення якої може завдати шкоди інтересам інших осіб, які беруть (брали) участь у справі, або перешкодити подальшому розгляду справи);

отримувати копію подання з попередніми висновками у справі, складеного за результатами розслідування у справі та надавати свої зауваження щодо висновків, викладених у поданні з попередніми висновками у справі;

право на захист, включаючи право бути почутим, наводити докази, подавати клопотання, усні та письмові пояснення (заперечення), надавати пропозиції щодо питань, які виносяться на експертизу, користуватися послугами адвокатів та/або інших представників;

одержувати копії рішень у справі (витяги з них, крім інформації з обмеженим доступом, а також інформації, розголошення якої може завдати шкоди інтересам інших осіб, які брали участь у справі);

оскаржувати рішення, розпорядження органів Антимонопольного комітету України у порядку, визначеному законом;

користуватися послугами перекладача;

інші права, передбачені законодавством про захист економічної конкуренції.

2. Особи, які беруть участь у справі, зобов’язані добросовісно користуватися належними їм правами.

3. Документи, до яких надано доступ особам, які беруть участь у справі, можуть бути використані ними виключно для забезпечення реалізації прав, наданих таким особам законодавством про захист економічної конкуренції.

4. Доступ до заяви про звільнення від відповідальності, передбаченої статтею 52¹ цього Закону, під час розгляду справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції органами Антимонопольного комітету України, мають лише відповідачі у цій справі про порушення законодавства про захист економічної конкуренції після направлення копії подання з попередніми висновками у цій справі.

5. Доступ до заяви про звільнення від відповідальності, передбаченої статтею 52¹ цього Закону, після прийняття рішення органу Антимонопольного комітету України, яким встановлено факт порушення, надається лише відповідачам у цій справі та лише під час розгляду судом справи, яка пов'язана з оскарженням такими відповідачами цього рішення органу Антимонопольного комітету України.

6. Доступ до угоди про врегулювання справи, передбаченої статтею 46¹ цього Закону, мають лише відповідачі у справі про порушення законодавства про захист економічної конкуренції.

7. Відповідач, що отримав доступ до матеріалів заяви про звільнення від відповідальності та/або заяви, угоди про врегулювання, має право використовувати отриману інформацію виключно для реалізації його права на захист під час:

розгляду відповідної справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції органами Антимонопольного комітету України, та/або

розгляду судом справи, пов'язаної з оскарженням відповідачем рішення Антимонопольного комітету України, прийнятого у справі, яким встановлено факт порушення та/або розгляду судом справи, пов'язаної з розподілом штрафу, накладеного за порушення законодавства про захист економічної конкуренції, обов'язок сплати якого є солідарним.

8. Інформація, отримана стороною у справі про порушення законодавства про захист економічної конкуренції під час розгляду органами Антимонопольного комітету України відповідної справи не може використовуватись цією стороною в судовому провадженні до того, як орган Антимонопольного комітету України прийняв рішення щодо всіх відповідачів у справі про порушення.

До такої інформації відноситься:

відомості, створені юридичними або фізичними особами для надання органам Антимонопольного комітету України під час розгляду справи про порушення безпосередньо для цілей розгляду цієї справи;

відомості, підготовлені та надіслані сторонам у справі органами Антимонопольного комітету України під час розгляду справи;

угода про врегулювання справи, зазначена у статті 46¹ цього Закону, відкликана.”;

32) абзац третій частини першої статті 41 виключити;

33) статтю 43 викласти в такій редакції:

“Стаття 43. Забезпечення проведення експертизи

1. Органи Антимонопольного комітету України за власною ініціативою чи за клопотанням особи, яка бере участь у справі, мають право призначати експертизу, про що приймається розпорядження.

Експертиза може бути призначена органами Антимонопольного комітету України для з'ясування обставин, що мають значення для справи.

2. При призначенні експертизи органами Антимонопольного комітету України експерт або експертна установа (далі - експерт) обирається особами, які беруть участь у справі за взаємною згодою, а якщо такої згоди не досягнуто у встановлений органами Антимонопольного комітету України строк, експерта може визначити орган Антимонопольного комітету України.

З урахуванням обставин справи органи Антимонопольного комітету України мають право визначити експерта самостійно.

3. Особи, які беруть участь у розгляді справи, мають право запропонувати відповідному органу Антимонопольного комітету України питання, роз'яснення яких, на їхню думку, потребує висновку експерта. У разі відхилення або зміни питань, запропонованих особами, які беруть участь у розгляді справи, відповідний орган Антимонопольного комітету України визначає остаточний перелік питань, з яких має бути проведена експертиза.

4. Питання, з яких має бути проведена експертиза, що призначається органом Антимонопольного комітету України, визначається органом Антимонопольного комітету України.

5. У розпорядженні про призначення експертизи відповідний орган Антимонопольного комітету України має зазначити експерта, який проводить експертизу, підстави проведення експертизи, питання, з яких експерт має надати висновок, перелік об'єктів для дослідження та матеріалів, що надаються для експертизи, та інші дані, які мають значення для проведення експертизи.

Розпорядження про призначення експертизи направляється особам, які беруть участь у розгляді справи та експерту.

Експерт не має права розголошувати інформацію з обмеженим доступом, а також інформацію, розголошення якої може завдати шкоди інтересам інших осіб, які беруть (брали) участь у справі, або перешкодити подальшому розгляду справи, що міститься в матеріалах справи.

Експерт невідкладно повинен повідомити орган Антимонопольний комітет України про неможливість проведення ним експертизи через відсутність у нього необхідних знань або без залучення інших експертів.

6. Експертом є особа, яка володіє науковими, технічними або іншими спеціальними знаннями у галузі промисловості, будівництва, торгівлі, техніки, економіки та в інших галузях, необхідних для з'ясування відповідних обставин

справи про захист економічної конкуренції, за умови, що вона має відповідну вищу освіту.

Проведення експертизи та надання висновків експерта за результатами проведеної експертизи здійснюється у встановленому законодавством порядку.

У висновку експерта має бути зазначено, що він попереджений (обізнаний) про відповідальність за завідомо неправдивий висновок.

Експертний висновок долучається органами Антимонопольного комітету України до матеріалів справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції.

7. Для забезпечення проведення експертизи органом Антимонопольного комітету України з метою виявлення і припинення порушень законодавства про захист економічної конкуренції, може здійснюватися в установленому законодавством порядку закупівля зразків товарів за рахунок коштів державного бюджету в межах бюджетних призначень, передбачених Антимонопольному комітету України на відповідний рік.

У разі, проведення експертизи за клопотанням особи, яка бере участь у справі витрати, пов'язані із закупівлею для забезпечення проведення експертизи зразків товарів та проведенням експертизи, здійснюються за рахунок такої особи.

Закуплені зразки товарів для забезпечення проведення експертизи передаються експерту.

8. Експерт має право заявляти клопотання про надання матеріалів, необхідних для дачі висновку, та вказувати у висновку на обставини, які мають значення для справи, але щодо яких йому не було поставлено запитань. Експерт має право відмовитися від дачі висновку, якщо наданих йому матеріалів недостатньо або якщо він не має необхідних знань для виконання покладеного на нього обов'язку.

У разі недостатньої ясності, необґрунтованості та повноти висновку експерта або виникнення сумнівів у його правильності, органом Антимонопольного комітету України може бути призначена додаткова чи повторна експертиза.

9. Експерт за розголошення інформації з обмеженим доступом чи іншої інформації, розголошення якої заборонено, дачу неправдивого висновку або за відмову без поважних причин від виконання покладених на нього обов'язків несе відповідальність відповідно до закону.

10. Витрати на проведення експертизи відшкодовуються за рахунок особи, яка вчинила порушення законодавства про захист економічної конкуренції. У разі відмови у відшкодуванні зазначених витрат особа, яка понесла ці витрати, може звернутися до суду із заявою про їх відшкодування.

11. Органи Антимонопольного комітету України мають право залучати спеціалістів для отримання консультацій та роз'яснень з питань, які потребують спеціальних знань та навичок про, що приймається відповідне розпорядження. Спеціалістом є особа, яка володіє спеціальними знаннями та навичками і може надавати консультації та роз'яснення під час розгляду справи про захист економічної конкуренції з питань, що потребують відповідних спеціальних знань і навичок.

12. Залучення спеціалістів здійснюється органом Антимонопольного комітету України за погодженням з керівником підприємства, установи, організації, де працює спеціаліст.

Спеціаліст, який залучається для надання консультацій та роз'яснень має право на відшкодування витрат, пов'язаних з наданням таких консультацій та роз'яснень, за ним зберігається середня заробітна плата за місцем роботи на час такого залучення.

13. Консультації та роз'яснення спеціаліста не замінюють висновок експерта.”;

34) доповнити новою статтею 44² такого змісту:

“Стаття 44². Усні пояснення

1. Державний уповноважений Антимонопольного комітету України, голова територіального відділення Антимонопольного комітету України, уповноважені ними працівники Антимонопольного комітету України, його територіального відділення мають право у зв'язку з виконанням завдань покладених на Антимонопольний комітет України законодавством про захист економічної конкуренції вимагати надання усних пояснень від посадових осіб, працівників та представників суб'єктів господарювання, об'єднань, органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю та інших юридичних осіб, їх структурних підрозділів, філій, представництв та / або інших фізичних осіб, які можуть володіти інформацією чи документами, що можуть бути доказами порушення законодавства про захист економічної конкуренції.

2. Державний уповноважений Антимонопольного комітету України, голова територіального відділення Антимонопольного комітету України, уповноважені ними працівники Антимонопольного комітету України, його територіального відділення, можуть вимагати усні пояснення:

шляхом направлення письмового виклику державного уповноваженого Антимонопольного комітету України, Голови територіального відділення Антимонопольного комітету України про прибуття до службового приміщення Антимонопольного комітету України, його територіального відділення для надання усних пояснень.

3. Письмовий виклик державного уповноваженого Антимонопольного комітету України, голови територіального відділення Антимонопольного комітету України про прибуття для надання усних пояснень надсилається фізичній або юридичній особі.

Письмовий виклик про прибуття для надання усних пояснень має містити:

1) для юридичних осіб – найменування юридичної особи, у тому числі скорочене (за наявності), ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі підприємств та організацій України (ЄДРПОУ) (для юридичних осіб, зареєстрованих за законодавством України), організаційно-правову форму, електронну адресу, а також інші засоби зв'язку з нею (за наявності),

для фізичних осіб – прізвище, власне ім'я та по батькові (за наявності), реєстраційний номер облікової картки платника податків (за наявності) або серія (за наявності) та номер паспорта громадянина України (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті громадянина України про право здійснювати будь-які платежі за серією (за наявності) та номером паспорта), адресу задекларованого/зареєстрованого місця проживання (перебування), електронну адресу, а також інші засоби зв'язку з нею (за наявності), інформацію про займану посаду або опис посадових обов'язків особи, яка викликається;

2) час і місце надання усних пояснень;

3) підстави направлення такого виклику;

4) інформацію про основні процесуальні права та обов'язки особи, яку викликано;

5) попередження про встановлену законом відповідальність за неприбуття на письмовий виклик.

Письмовий виклик про прибуття для надання пояснень направляється особі не пізніше ніж за десять робочих днів до дня, коли вона зобов'язана прийти за викликом.

Дата та час надання усних пояснень можуть бути змінені за обґрунтованим клопотанням особи.

За клопотанням особи про надання усних пояснень засобами інформаційно-комунікаційних систем (в режимі відеоконференції), орган Антимонопольного комітету України може погодити надання усних пояснень засобами інформаційно-комунікаційної системи (в режимі відеоконференції). У такому випадку особа, яка отримала письмовий виклик про прибуття для надання усних пояснень, несе ризики неявки фізичної особи на виклик,

ненадання усних пояснень, надання неповної інформації, пов'язані з участю у наданні усних пояснень поза межами приміщення Антимонопольного комітету України, його територіального відділення (дистанційно) із застосуванням засобів інформаційно-комунікаційної системи (в режимі відеоконференції), зокрема ризики технічної неможливості участі, переривання, якості зв'язку, тощо.

4. Юридична особа, яка отримала письмовий виклик про прибуття для надання усних пояснень зобов'язана:

1) забезпечити надання усних пояснень фізичною особою (керівником, працівником, іншим представником юридичної особи), прізвище, власне ім'я та по батькові (за наявності) якої, зазначене у виклику;

2) уповноважити одну або декількох фізичних осіб, які є посадовими особами, працівниками чи іншими представниками юридичної особи для надання усних пояснень по суті питань, у разі неможливості юридичної особи з поважних причин забезпечити можливість надання усних пояснень фізичною особою, зазначеною в пункті 1 цієї частини.

Юридична особа, зазначена в абзаці першому цієї частини несе відповідальність за порушення законодавства про захист економічної конкуренції, передбачені пунктами 13–15, 16¹ статті 50 цього Закону.

Юридична особа, зазначена в абзаці першому частини четвертої цієї статті не може бути притягнена до відповідальності за порушення законодавства про захист економічної конкуренції, передбаченого пунктом 16¹ статті 50 цього Закону, якщо вона доведе неможливість забезпечення нею з поважних причин надання усних пояснень відповідною фізичною особою, яка зазначена у виклику, направленому на підставі пункту 2 частини четвертої цієї статті.

5. У разі неявки фізичної особи на виклик внаслідок неможливості юридичної особи з поважних причин забезпечити надання усних пояснень фізичною особою, зазначеною у виклику, на підставі пункту 2 частини четвертої цієї статті, державний уповноважений Антимонопольного комітету України, голова територіального відділення Антимонопольного комітету України за необхідності може надіслати зазначеній особі виклик як фізичній особі.

6. Особа має право давати усні пояснення за власною ініціативою.

7. Під час отримання усних пояснень мають бути присутніми не менше двох працівників Антимонопольного комітету України, уповноважених державним уповноваженим Антимонопольного комітету України, головою територіального відділення Антимонопольного комітету України.

Особа має право надавати усні пояснення за участю адвоката чи іншого уповноваженого представника такої особи.

Відсутність адвоката, чи іншого уповноваженого представника такої особи не перешкоджає уповноваженим працівникам Антимонопольного комітету України, його територіального відділення отримувати усні пояснення.

8. До оголошення усних вимог про надання інформації уповноважений працівник Антимонопольного комітету України, його територіального відділення роз'яснює особі, яка надає усні пояснення, її права та обов'язки, а також правові наслідки надання недостовірної інформації та/або надання інформації в неповному обсязі. Відомості про надання відповідних роз'яснень фіксуються у протоколі.

9. Усні вимоги, у тому числі запитання, які ставлять державний уповноважений Антимонопольного комітету України, голова територіального відділення Антимонопольного комітету України, уповноважені ними працівники Антимонопольного комітету України, його територіального відділення мають стосуватися обставин, на підставі яких була викликана особа.

Посадові особи, працівники та представники відповідача не зобов'язані надавати відповіді, які б означали визнання вчинення ними порушення, їх близькими родичами чи членами сім'ї.

10. Усні вимоги, у тому числі запитання уповноважених працівників Антимонопольного комітету України, його територіального відділення, усні пояснення особи фіксуються в протоколі. Письмові та речові докази, надані та отримані під час надання усних пояснень, долучаються до протоколу.

11. Працівники Антимонопольного комітету України, його територіального відділення мають право здійснювати аудіо- або відеозапис пояснень, про що повідомляється особі, яка надає усні пояснення та робиться відмітка у протоколі. Аудіо- або відеозапис усних пояснень особи є обов'язковим, у разі проведення їх надання засобами інформаційно-комунікаційних систем (у режимі відеоконференції).

12. Протокол складається в одному примірнику та підписується уповноваженими працівниками Антимонопольного комітету України, його територіального відділення, які були присутні під час отримання усних пояснень.

13. Протокол підписується особою, яка надала усні пояснення, крім осіб, які надавали усні пояснення із застосуванням інформаційно-комунікаційних систем (у режимі відеоконференції).

При відмові особи від підписання протоколу або наданні усних пояснень із застосуванням інформаційно-комунікаційних систем (у режимі відеоконференції) уповноважені працівники Антимонопольного комітету України, його територіальних відділень, що здійснювали відбір усних пояснень, засвідчують це відповідним записом за своїми підписами в протоколі.

14. Особа має право надавати зауваження щодо змісту протоколу, які додаються до протоколу.

Особі, яка надала пояснення, надається копія протоколу, за виключенням додатків до нього, якщо такі додатки були надані особою, яка надала пояснення.

15. Відшкодування витрат фізичних осіб, зазначених в абзацах другому та третьому частини четвертої цієї статті, пов'язаних з викликом для надання усних пояснень, несе юридична особа, зазначена в абзаці першому частини четвертої цієї статті.

16. За особами, яких викликають для надання пояснень, зберігається у встановленому порядку середній зарібок за місцем роботи за час їх відсутності у зв'язку з явкою для надання усних пояснень.”;

35) статті 46 та 47 викласти в такій редакції:

“Стаття 46. Рекомендації органів Антимонопольного комітету України

1. Органи Антимонопольного комітету України мають право до прийняття розпорядження про початок розгляду справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції надавати рекомендації органам влади, органам місцевого самоврядування, органам адміністративно-господарського управління та контролю, суб'єктам господарювання, об'єднанням стосовно:

припинення дій (бездіяльності), які містять ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції, та/або

усунення причин виникнення цих дій (бездіяльності) і умов, що їм сприяють, та/або

усунення негативних наслідків для конкуренції, окремих осіб чи суспільства, спричинених цими діями (бездіяльністю).

Рекомендації надаються у формі листа.

2. Рекомендації органів Антимонопольного комітету України підлягають обов'язковому розгляду органами чи особами, яким вони надані. Про результати їх розгляду органу Антимонопольного комітету України, його територіальному відділенню повідомляється у десятиденний строк з дня отримання рекомендацій, якщо органами Антимонопольного комітету України не встановлено інший строк.

3. Орган Антимонопольного комітету України, який надав рекомендації, приймає рішення про виконання або невиконання наданих рекомендацій протягом 30 днів з дня отримання інформації про результати їх розгляду.

4. За умови виконання положень рекомендацій у разі, якщо дії (бездіяльність), які містять ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції, не призвели до суттєвого обмеження, недопущення, спотворення конкуренції, не завдали значних збитків окремим особам чи

суспільству та вжито відповідних заходів для усунення їхніх наслідків (за наявності), розпорядження про початок розгляду справи не приймається.

5. Органи Антимонопольного комітету України оприлюднюють рекомендації органам влади, органам місцевого самоврядування, органам адміністративно-господарського управління та контролю, суб'єктам господарювання, об'єднанням на офіційному веб-сайті Антимонопольного комітету України, веб-сайті територіального відділення Антимонопольного комітету України, протягом 10 робочих днів з дня їх надання.

Рекомендації підлягають оприлюдненню в повному обсязі, крім інформації з обмеженим доступом. Інформація з обмеженим доступом має бути виключена, зачорнена або змінена в інший спосіб, що забезпечує достатній її захист та водночас повноту обґрунтування органом Антимонопольного комітету України наданих рекомендацій.

6. Положення частини третьої цієї статті не застосовуються щодо дій (бездіяльності), що містять ознаки порушень законодавства про захист економічної конкуренції, передбачені пунктами 1–4 частини другої статті 6, пунктами 4, 11–16, 16¹, 19, 21 статті 50 цього Закону.

7. Органи та особи, яким надано рекомендації, передбачені частиною першою цієї статті, мають право припинити дії (бездіяльність), які містять ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції та/або усунути причини виникнення цих дій (бездіяльності) і умов, що їм сприяють, та/або усунути їхні наслідки, у спосіб, який відрізняється від визначеного в рекомендаціях, наданих відповідно до частини першої цієї статті, за умови, що такий спосіб виконання рекомендацій забезпечує досягнення їх цілі.

Стаття 47. Попереднє рішення у справі

1. У процесі розгляду справи органи Антимонопольного комітету України можуть прийняти попереднє рішення про:

заборону особі (відповідачу), в діях якої вбачаються ознаки порушення, вчиняти певні дії, відчужувати та/або розпоряджатись майном, в тому числі про блокування цінних паперів;

обов'язкове вчинення особою (відповідачем) в діях якої вбачаються ознаки порушення певних дій;

2. Попереднє рішення має відповідати принципам пропорційності та розумності.

3. Орган Антимонопольного комітету України приймає рішення, передбачене частиною першою цієї статті у зв'язку з наявністю ознак порушення законодавства про захист економічної конкуренції:

за власною ініціативою, якщо встановлено невідкладну необхідність усунення ризику істотних негативних наслідків для конкуренції або якщо невжиття таких заходів може істотно ускладнити чи унеможливити виконання рішення органу Антимонопольного комітету України;

за поданою заявником або третьою особою заявою про вжиття заходів для відвернення негативних та непоправних наслідків для суб'єктів господарювання.

Заява про вжиття заходів про відвернення негативних та непоправних наслідків подається та розглядається органами Антимонопольного комітету України в порядку, встановленому Антимонопольним комітетом України.

4. Попереднє рішення набирає чинності з дня його прийняття, є виконавчим документом та має відповідати вимогам до виконавчого документа, встановленим законом. Таке рішення підлягає негайному виконанню з дня його прийняття незалежно від його оскарження.

5. Копія попереднього рішення надсилається відповідачу, всім особам, яких воно стосується, а також, залежно від виду вжитих заходів, направляється для виконання державним та іншим органам для вжиття відповідних заходів.

6. Попереднє рішення може бути оскаржене в порядку, визначеному статтею 60 цього Закону, у п'ятнадцятиденний строк з дня його одержання. Цей строк не може бути поновлено.

7. Орган Антимонопольного комітету України може скасувати попереднє рішення з власної ініціативи або за вмотивованим клопотанням осіб, які беруть участь у справі, про що приймається відповідне рішення.

8. У разі закриття розгляду справи у зв'язку з недоведенням вчинення порушення відповідач може звернутися до господарського суду про відшкодування йому суб'єктом господарювання, який подав заяву відповідно до абзацу третьої частини третьої цієї статті, збитків, завданих у зв'язку з прийняттям попереднього рішення.

9. Попереднє рішення, якщо в ньому не зазначено інший строк, втрачає чинність з дня набрання чинності рішення, прийнятого органом Антимонопольного комітету України за результатами розгляду справи.

10. Органи Антимонопольного комітету України оприлюднюють попередні рішення на офіційному веб-сайті Антимонопольного комітету України, веб-сайті територіального відділення Антимонопольного комітету України, протягом 10 робочих днів з дня їх прийняття. Попередні рішення підлягають оприлюдненню в повному обсязі, крім інформації з обмеженим доступом. Інформація з обмеженим доступом має бути виключена, зачорнена або змінена в інший спосіб, що забезпечує достатній її захист та водночас

повноту обґрунтування органом Антимонопольного комітету України прийнятого рішення.”;

36) доповнити новою статтею 47¹ такого змісту:

“Стаття 47¹. Попередні висновки у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції

1. За результатами збирання та аналізу доказів у справі складається подання з попередніми висновками, що вноситься на розгляд органів Комітету, яким підвідомча справа, разом із матеріалами справи.

2. В поданні з попередніми висновками зазначаються встановлені обставини, що свідчать про наявність (відсутність) порушення відповідачем у справі законодавства про захист економічної конкуренції, кваліфікація таких порушень, та обставини, що беруться до уваги під час визначення розміру штрафу, наводяться докази.

В поданні з попередніми висновками можуть бути зазначені також інші обставини, які мають значення для розгляду справи.

3. Копії подання з попередніми висновками (або витяги з нього, що не містять інформації з обмеженим доступом, а також визначеної відповідним державним уповноваженим Антимонопольного комітету України, головою територіального відділення Антимонопольного комітету України інформації, розголошення якої може завдати шкоди інтересам інших осіб, які беруть участь у справі, або перешкодити подальшому розгляду справи) надсилаються сторонам та третім особам із зазначенням строку надання відповіді на таке подання. Такий строк не може бути меншим ніж 30 днів з дня направлення подання з попередніми висновками.

4. Строк відповіді на подання з попередніми висновками, вказаний в частині третій цієї статті, може бути продовжений державним уповноваженим Антимонопольного комітету України, головою територіального відділення Антимонопольного комітету України за вмотивованим клопотанням особи, яка бере участь у справі, про необхідність більш тривалого часу для розгляду подання та підготовки відповіді на нього. При цьому сукупний строк відповіді на подання з попередніми висновками не може перевищувати 60 днів.

5. У випадках, коли рішення органу Антимонопольного комітету України стосується інтересів широкого кола суб'єктів господарювання чи споживачів, з метою якнайшвидшого припинення порушення і усунення його наслідків строк, зазначений в частині третій цієї статті, може бути скорочений до десяти днів.

6. У випадку відсутності можливості вручення копії подання з попередніми висновками особам, які беруть участь у справі, державний уповноважений Антимонопольного комітету України, голова територіального відділення Антимонопольного комітету України забезпечує розміщення інформації щодо

попередніх висновків у справі, із зазначенням строку надання відповіді на таке подання, на офіційному веб-сайті Антимонопольного комітету України, веб-сайті територіального відділення Антимонопольного комітету України.

7. Якщо від сторін не надійшла відповідь на подання з попередніми висновками у справі, рішення у справі про порушення законодавства про захист економічної конкуренції приймається після спливу строку відповіді на подання з попередніми висновками.

8. При винесенні рішення у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції орган Антимонопольного комітету України бере до уваги лише ті висновки, про які сторони були повідомлені та щодо яких мали можливість надати свої пояснення та заперечення.

9. При виявленні нових обставин, які можуть вплинути на висновки у справі та які не були зазначені в поданні з попередніми висновками у справі, зокрема, які стали відомі за результатами розгляду відповідей на подання із попередніми висновками у справі та/або під час слухань, та сторони не мали можливості надати свої пояснення та заперечення щодо цих нових обставин, складається нове подання з попередніми висновками у справі.”;

37) у статті 48:

частину першу викласти в такій редакції:

“1. За результатами розгляду справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції органи Антимонопольного комітету України приймають рішення, в тому числі про:

визнання вчинення порушення законодавства про захист економічної конкуренції;

визнання суб'єкта господарювання таким, що займає монопольне (домінуюче) становище на ринку;

визнання суб'єкта господарювання таким, що має більш вигідну переговорну позицію;

застосування поведінкових та / або структурних заходів захисту конкуренції (поведінкових та / або структурних зобов'язань);

накладення штрафу;

блокування цінних паперів;

закриття розгляду справи з підстав, передбачених статтею 49 цього Закону;

нарахування періодичних штрафних платежів.”;

у частині другій слова “веб-сайті Антимонопольного комітету України” замінити словами “веб-сайті Антимонопольного комітету України, веб-сайті територіального відділення Антимонопольного комітету України”;

доповнити частину третю реченням такого змісту:

“Додаткове рішення приймається в тому самому порядку, що і рішення органів Комітету.”;

частину четверту виключити;

38) доповнити новими статтями 48¹ та 48² такого змісту:

“Стаття 48¹. Зобов’язання у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, визначені Антимонопольним комітетом України, його територіальним відділенням

1. Органи Антимонопольного комітету України при прийнятті рішення за результатами розгляду справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції можуть зобов’язати відповідача припинити дії (бездіяльність), які є порушенням законодавства про захист економічної конкуренції та/або усунути причини виникнення цих дій (бездіяльності) і умови, що їм сприяють, та/або усунути їхні наслідки шляхом застосування поведінкових та/або структурних засобів захисту конкуренції, зокрема застосування примусового поділу, передбаченого статтею 53 цього Закону.

2. Органи Антимонопольного комітету України застосовують структурні засоби захисту економічної конкуренції, у випадку існування ризику тривалого чи повторного порушення законодавства про захист економічної конкуренції, обумовленого структурою суб’єкта господарювання.

3. У рішенні органу Антимонопольного комітету, передбаченому частиною першою цієї статті, зазначаються зміст зобов’язань, умови та строки їх виконання, засоби контролю за їх виконанням.

4. Виконання зобов’язань здійснюється на умовах та в строки встановлених органом Антимонопольного комітету України.

Стаття 48². Зобов’язання у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, запропоновані відповідачем

1. Відповідач має право, за виключенням випадків, передбачених частиною другою цієї статті, запропонувати органам Антимонопольного комітету України припинити дії (бездіяльність), що мають ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції та/або усунути причини виникнення цих дій (бездіяльності) і умови, що їм сприяють, та/або усунути їхні наслідки шляхом застосування поведінкових та/або структурних засобів захисту конкуренції (зобов’язань).

При внесенні вказаних пропозицій відповідач надає органу Антимонопольного комітету України обґрунтування запропонованих ним зобов'язань і підтвердження наміру та можливості виконання таких зобов'язань відповідачем.

2. Положення цієї статті не застосовуються до порушень законодавства про захист економічної конкуренції, передбачених пунктами 1–4 частини другої статті 6, пунктами 4, 13–16, 16¹, 21 статті 50 цього Закону.

3. Орган Антимонопольного комітету України, уповноважений на прийняття рішення у справі, може прийняти пропозиції відповідача, передбачені частиною першою цієї статті та прийняти рішення про закриття розгляду справи у зв'язку із покладенням зобов'язань на підставах, передбачених статтею 49 Закону, якщо:

відповідач довів достатність запропонованих ним зобов'язань для припинення дії (бездіяльності), що мають ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції та/або усунення причини виникнення цих дій (бездіяльності) і умов, що їм сприяють, та/або усунення їхніх наслідків;

підтвердив намір та можливість виконання цих зобов'язань;

не застосовуються виключення, передбачені частиною другою цієї статті.

4. Орган Антимонопольного комітету України, при прийнятті рішення, передбаченого частиною третьою цієї статті, не може змінювати зміст, вид та обсяг зобов'язань, запропонованих відповідачем.

5. З метою узгодження змісту, виду та обсягу зобов'язань орган Антимонопольного комітету України, голова територіального відділення Антимонопольного комітету України може проводити з відповідачем слухання.

6. З метою одержання зауважень і пропозицій, орган Антимонопольного комітету України, голова територіального відділення Антимонопольного комітету України, оприлюднює на офіційному веб-сайті Антимонопольного комітету України, веб-сайті територіального відділення Антимонопольного комітету України, не пізніше ніж за 30 календарних днів до дати прийняття рішення про закриття розгляду справи у зв'язку із покладанням зобов'язань, інформацію про:

запропоновані відповідачем зобов'язання;

короткий виклад обставин справи.

Зауваження та пропозиції щодо запропонованих відповідачем зобов'язань надаються Антимонопольному комітету України, його територіальному відділенню у письмовій формі.

Орган Антимонопольного комітету України, голова територіального відділення Антимонопольного комітету України може не оприлюднювати

зазначену інформацію, якщо відповідач не довів достатність запропонованих ним зобов'язань для припинення дії (бездіяльності), що містять ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції та/або усунення причини виникнення цих дій (бездіяльності) і умов, що їм сприяють, та/або усунення їхніх наслідків, а також достатність наданих ним гарантій виконання цих зобов'язань.

7. Орган Антимонопольного комітету України, голова територіального відділення Антимонопольного комітету України листом повідомляє про відмову в розгляді пропозицій відповідача, поданих згідно частини першої цієї статті, зокрема у зв'язку з невідповідністю пропозиції відповідача вимогам цієї статті.

9. Відмова в розгляді пропозицій відповідача не позбавляє його права повторно звернутися до органу Антимонопольного комітету України з пропозиціями в порядку, передбаченому частиною першою цієї статті.

Якщо повторно запропоновані зобов'язання відповідачем змінюють характер або обсяг початкових зобов'язань, які були запропоновані відповідачем, то процедура, визначена частиною шостою цієї статті, проводиться повторно.

10. У рішенні органу Антимонопольного комітету України про закриття розгляду справи у зв'язку з покладенням зобов'язань зазначаються зміст зобов'язань, умови та строки їх виконання, засоби контролю за їх виконанням.”;

39) у статті 49:

в абзаці першому частини першої слова “без прийняття рішення по суті” виключити;

абзац четвертий доповнити словами та цифрами “та неможливо встановити іншу особу, на яку накладається штраф відповідно до статті 52 цього Закону;”;

після абзацу сьомого доповнити абзацом восьмим такого змісту:

“на відповідача покладено зобов'язання відповідно до статті 48² цього Закону;”;

У зв'язку з цим, абзац восьмий вважати відповідно абзацом дев'ятим;

40) у статті 50:

у пункті 4 після слів “попереднього рішення” доповнити словами “додаткового рішення”;

пункт 5 виключити;

пункт 8 викласти в такій редакції:

“8) зловживання суб'єктом господарювання більш вигідною переговорною позицією, яке заборонене відповідно до статті 20 цього Закону;”;

у пунктах 13 і 14 після слів “головою його територіального відділення” доповнити словами “ посадовими особами апарату Антимонопольного комітету України та його територіального відділення,”;

доповнити новим пунктом 16¹ такого змісту:

“16¹) неявка фізичної особи на виклик державного уповноваженого Антимонопольного комітету України, голови територіального відділення Антимонопольного комітету України, для надання усних пояснень, ненадання усних пояснень, надання неповної інформації;”;

у пункті 19 слова “узгоджених дій” та “узгоджені дії” виключити;

41) у статті 52:

в абзаці четвертому частини першої слова “групу суб’єктів господарювання” замінити словами “групу суб’єктів господарювання у складі”;

у частині другій:

в абзаці другому:

у першому реченні слова “доходу (виручки) суб’єкта господарювання від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)” замінити словами “доходу від здійснення господарської діяльності суб’єкта господарювання або об’єднання”;

у другому реченні слово “(виручки)” виключити;

абзац третій викласти в такій редакції:

“пунктами 8, 10, 11, 12 та 19 статті 50 цього Закону накладаються штрафи у розмірі до 5 відсотків доходу від здійснення господарської діяльності суб’єкта господарювання або об’єднання за останній звітний рік, що передував року, в якому накладається штраф;”;

абзаци четвертий – шостий виключити;

в абзаці сьомому слова “(виручки) суб’єкта господарювання від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)” замінити словами “від здійснення господарської діяльності суб’єкта господарювання або об’єднання”;

частини третю і четверту викласти в такій редакції:

“3. Доход суб’єкта господарювання визначається як сума доходу, в тому числі за межами України, усіх юридичних та фізичних осіб, що входять до групи, яка визнається суб’єктом господарювання відповідно до статті 1 цього Закону та на яких накладається штраф відповідно до частини четвертої цієї статті. Доход суб’єкта господарювання за межами України береться до уваги у розмірі, що може бути встановлений Антимонопольним комітетом України.

4. Штраф накладається на юридичних та/або фізичних осіб, які входять до групи, що визнається суб’єктом господарювання, залучених до участі у справі в якості співвідповідачів, які:

вчинили діяння (дії, бездіяльність), що призвели до порушення законодавства про захист економічної конкуренції, та/або

здійснювали (прямо чи опосередковано) вирішальний вплив на господарську діяльність юридичних осіб, які вчинили дії, що призвели до порушення законодавства про захист економічної конкуренції, та/або

отримали переваги у конкуренції або інші вигоди (зокрема можливість здійснювати вплив на діяльність інших юридичних та/або фізичних осіб - суб'єктів господарювання, одержувати частину їхнього прибутку).”;

доповнити частинами п'ятою і шостою такого змісту:

“5. У разі припинення особи або відсутності доходу внаслідок припинення здійснення нею господарської діяльності, що забезпечує дохід цієї особи, орган Антимонопольного комітету України приймає розпорядження про заміну відповідача у справі та накладає штраф на правонаступників. Усі дії, вчинені під час розгляду справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції до залучення у справу правонаступника, обов'язкові для нього так само, як вони були обов'язкові для особи, яку правонаступник замінив.

Правонаступниками визнаються також фізичні та/або юридичні особи, які набули активи (майно), що в сукупності забезпечували спроможність особи яка вчинила дії, що призвели до порушення законодавства про захист економічної конкуренції, здійснювати господарську діяльність, пов'язану з порушенням (зокрема, рухомого і нерухомого майна, прав вимоги, боргів, а також прав на торговельну марку чи інше позначення та інших прав).

6. У разі якщо юридична та/або фізична особа набула контроль над юридичними особами, які вчинили дії, що призвели до порушення законодавства про захист економічної конкуренції до припинення таких дій, орган Антимонопольного комітету України приймає розпорядження про залучення співвідповідача.

Штраф не накладається та розгляд справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції підлягає закриттю без прийняття рішення по суті, якщо юридична та/або фізична особа, яка набула контроль над юридичною особою, яка вчинила дії, що призвели до порушення законодавства про захист економічної конкуренції, та/або придбала активи (майно), що в сукупності забезпечують спроможність суб'єкта господарювання здійснювати господарську діяльність, пов'язану з порушенням, якщо ця особа, яка набула контроль, не знала і не могла знати про дії, що призвели до порушення законодавства про захист економічної конкуренції.”;

У зв'язку з цим частини п'яту – восьму вважати частинами сьомою – десятою;

частину сьому викласти а такій редакції:

“7. Якщо доходу, немає або якщо відповідач припинив діяльність, що забезпечує дохід, і не встановлено осіб, зазначених в частині п’ятій цієї статті, штраф, передбачений абзацом другим частини другої цієї статті, накладається у розмірі до вісімдесяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян; штраф, передбачений абзацом третім частини другої цієї статті, - у розмірі до сорока тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян; штраф, передбачений абзацом четвертим частини другої цієї статті, – у розмірі до восьми тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

У разі потреби розмір доходу може бути визначений органами Антимонопольного комітету України на підставі адміністративної інформації, отриманої з інших джерел.”;

у частині восьмій слова “чотири тисячі” замінити словами “шістнадцять тисяч”;

у частині дев’ятій слова “доходу (виручки)” замінити словами “ доходу від здійснення господарської діяльності”;

доповнити частиною 11 такого змісту:

“11. Штрафи, передбачені частиною другою цієї статті не можуть бути накладені у зв’язку з діями (бездіяльністю), що мали місце у період, який збігається з періодом, за який нараховуються періодичні штрафні платежі відповідно до статті 52² цього Закону.”;

42) доповнити новими статтями 52² та 52³ такого змісту:

“Стаття 52². Періодичні штрафні платежі

1. Органи Антимонопольного комітету України можуть застосовувати до осіб, визначених частиною першою статті 52 цього Закону, періодичні штрафні платежі у випадках:

1) невиконання рішення, попереднього рішення, додаткового рішення органів Антимонопольного комітету України або їх виконання не в повному обсязі – нараховуються за кожен день невиконання поведінкових та/або структурних зобов’язань після спливу строку, про який повідомлено згідно з частиною п’ятою або шостою цієї статті;

2) неподання інформації або подання інформації в неповному обсязі Антимонопольному комітету України, його територіальному відділенню у встановлені органи Антимонопольного комітету України, головою його територіального відділення, посадовими особами апарату Антимонопольного комітету України та його територіального відділення, які діють за дорученням органу Антимонопольного комітету України, чи нормативно-правовими актами строки – нараховуються за кожен день неподання інформації, у тому числі в повному обсязі, після спливу строку, про який повідомлено згідно з частиною

п'ятою або шостою цієї статті, або за кожен день неподання достовірної інформації;

3) подання недостовірної інформації Антимонопольному комітету України, його територіальному відділенню – нараховуються за кожен день неподання достовірної інформації після спливу строку, про який повідомлено згідно з частиною п'ятою або шостою цієї статті, або за кожен день неподання достовірної інформації;

4) створення перешкод працівникам Антимонопольного комітету України, його територіального відділення у проведенні перевірок, огляду, вилученні чи накладенні арешту на майно, документи, предмети чи інші носії інформації – за кожен день вчинення перешкод після спливу строку, про який повідомлено згідно з частиною п'ятою або шостою цієї статті;

5) неявки фізичної особи на виклик державного уповноваженого Антимонопольного комітету України, голови територіального відділення Антимонопольного комітету України, для надання усних пояснень, ненадання усних пояснень, надання неповної інформації – за кожен день неявки на виклик, ненадання усних пояснень, надання неповної інформації після спливу строку, про який повідомлено згідно з частиною п'ятою або шостою цієї статті.

2. Періодичний штрафний платіж нараховується за кожен день, стосовно якого нараховується періодичний штрафний платіж відповідно до частини першої цієї статті у розмірі до 5% відсотків середнього денного доходу від здійснення господарської діяльності суб'єкта господарювання, об'єднання за останній звітний рік, що передував року, в якому починає нараховуватися періодичний штрафний платіж.

Середній денний дохід суб'єкта господарювання, об'єднання визначається як сукупний розмір доходу від здійснення господарської діяльності, у тому числі за кордоном, визначеного на підставі частини третьої статті 52 цього Закону, за останній звітний рік, що передував року, в якому починає нараховуватися періодичний штрафний платіж, поділений на 365.

Якщо доходу немає періодичний штрафний платіж накладається в розмірі до десяти мінімумів доходів громадян за кожен день, щодо якого нараховується періодичний штрафний платіж відповідно до частини першої цієї статті.

3. Органи Антимонопольного комітету України під час визначення розміру періодичного штрафного платежу, передбаченого цією статтею, керуються принципами пропорційності та розумності.

4. Рішення про нарахування періодичного штрафного платежу зазначається у рішенні органу Антимонопольного комітету України за результатами розгляду справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, зазначені в пунктах 1–4 частини першої цієї статті.

5. Застосування періодичного штрафного платежу не звільняє відповідача від сплати штрафу, передбаченого статтею 52 цього Закону. Періодичний штрафний платіж не може нараховуватися за період, в якому вчинено дії (бездіяльність), за які накладаються штрафи відповідно до статті 52 цього Закону.

6. У рішенні про нарахування періодичного штрафного платежу відповідно до частини четвертої цієї статті зазначаються:

- 1) особа, стосовно якої нараховується періодичний штрафний платіж;
- 2) обставини, що є підставою для нарахування періодичного штрафного платежу;
- 3) строк виконання вимоги чи зобов'язання, недотримання якого є підставою для нарахування періодичного штрафного платежу;
- 4) дата, початку нарахування періодичного штрафного платежу у випадку невиконання вимоги чи зобов'язання;
- 5) розмір періодичного штрафного платежу у відсотках до середнього денного доходу суб'єкта господарювання, об'єднання за останній звітний рік, в тому числі за кордоном.

Нарахування періодичного штрафного платежу не може розпочинатися до вручення відповідачу рішення, яким передбачено нарахування періодичного штрафного платежу.

7. Нарахування періодичного штрафного платежу припиняється з дати припинення обставин, які є підставою для його нарахування згідно частиною першою цієї статті, або з дати прийняття рішення, передбаченого частиною дев'ятою цієї статті.

8. Після припинення дій (бездіяльності), що є підставою для нарахування періодичного штрафного платежу відповідно до частини першої цієї статті, орган Антимонопольного комітету України приймає рішення про стягнення періодичного штрафного платежу у розмірі, що не перевищує 5% відсотків доходу від здійснення господарської діяльності суб'єкта господарювання, об'єднання за останній звітний рік, що передував року, в якому починає нараховуватися періодичний штрафний платіж.

У цьому випадку сумарний розмір періодичного штрафного платежу, що підлягає стягненню, може бути зменшений порівняно з нарахованим відповідно до пункту 5 частини шостої цієї статті.

9. Якщо дії (бездіяльність), зазначені у частині першій цієї статті, не припинено, орган Антимонопольного комітету України приймає рішення про стягнення періодичного штрафного платежу у розмірі, що не перевищує 5% відсотків доходу від здійснення господарської діяльності суб'єкта

господарювання, об'єднання за останній звітний рік, що передував року, в якому починає нараховуватися періодичний штрафний платіж.

10. В рішенні органу Антимонопольного комітету України про нарахування періодичного штрафного платежу у разі невиконання вимоги чи зобов'язання на момент прийняття такого рішення може бути зазначено:

- 1) додатковий строк виконання вимоги або зобов'язання;
- 2) нову дату, з якої буде розпочато нарахування періодичного штрафного платежу у випадку невиконання вимоги або зобов'язання;
- 3) новий розмір періодичного штрафного платежу у відсотках до середнього денного доходу суб'єкта господарювання, об'єднання за останній звітний рік, у тому числі за кордоном.

Стаття 52³. Солідарна та субсидіарна відповідальність

1. Обов'язок сплати юридичними та/або фізичними особами штрафу, накладеного на групу суб'єктів господарювання, є солідарним.

Солідарний обов'язок сплати штрафу залишається до його виконання у повному обсязі. Антимонопольний комітет України, його територіальне відділення має право вимагати виконання рішення про накладання штрафу в повному обсязі або частково як від усіх юридичних та/або фізичних осіб разом, так і від будь-кого з них окремо.

2. Антимонопольний комітет України, його територіальне відділення, має право заявити вимоги до осіб, які відповідно до законодавства несуть субсидіарну відповідальність за сплату штрафу у разі неможливості його стягнення з особи, на яку накладено штраф або з осіб на яких накладено відповідно до частини четвертої статті 52 цього Закону, в судовому порядку.

Солідарно субсидіарну відповідальність щодо сплати штрафу, накладеного органом Антимонопольного комітету України несуть засновники (учасники, акціонери), які здійснюють контроль над суб'єктом господарювання та інші особи, що входять до групи, яка визнається суб'єктом господарювання відповідно до статті 1 цього Закону і до якої на момент вчинення правопорушення входила така особа.

Субсидіарна відповідальність настає у разі доведення Антимонопольним комітетом України, його територіальним відділенням неможливості стягнення штрафу з особи, на яку накладено штраф або з осіб, які несуть солідарну відповідальність за його сплату.”;

43) статті 53 та 54 викласти в такій редакції:

“**Стаття 53.** Примусовий поділ та інші структурні зобов'язання

1. Структурні зобов'язання, у тому числі примусовий поділ, застосовуються в порядку, передбаченому цією статтею та статтями 48¹ або 48² цього Закону.

2. Примусовий поділ застосовується незалежно від накладання штрафу у разі вчинення суб'єктом господарювання порушення, передбаченого:

1) пунктом 2 статті 50 цього Закону, якщо передумови таких дій (бездіяльності) неможливо усунути в інший спосіб;

2) пунктами 10, 11, 12, 19 статті 50 цього Закону, якщо концентрація призвела до монополізації чи суттєвого обмеження конкуренції на ринку і такі наслідки неможливо усунути в інший спосіб.

3. Структурні зобов'язання, у тому числі примусовий поділ суб'єкта господарювання виконуються в строк та у спосіб, встановлений Антимонопольним комітетом України.

Строк та спосіб виконання структурних зобов'язань, у тому числі примусового поділу є обов'язковим для виконання суб'єктом господарювання.

Строк виконання структурних зобов'язань, у тому числі примусового поділу не може бути меншим 6 місяців.

4. Спосіб примусового поділу суб'єкта господарювання, встановлений Антимонопольним комітетом України, має забезпечувати:

припинення дій (бездіяльності), що є порушенням законодавства про захист економічної конкуренції;

усунення причин і передумов виникнення таких дій (бездіяльності);

усунення наслідків відповідного порушення законодавства про захист економічної конкуренції;

усунення можливостей недопущення, усунення, обмеження, конкуренції таким суб'єктом господарювання.

5. Спосіб виконання структурних зобов'язань, у тому числі примусового поділу, не можуть містити:

конкретного набувача майна, що відчужується, у тому числі у зв'язку з примусовим поділом;

критерії, що дозволяють визначити лише одного набувача такого майна;

ціну або іншу винагороду за майно, що відчужується, у тому числі у зв'язку з примусовим поділом.

6. Якщо застосування структурних зобов'язань, у тому числі, примусовий поділ, передбачає відчуження відповідачем частини майна (активів), корпоративних прав тощо, таке відчуження здійснюється за умови попереднього і повного відшкодування його вартості новим власником.

7. Якщо застосування структурних зобов'язань передбачає відчуження відповідачем частини майна (активів), корпоративних прав тощо), у тому числі шляхом примусового поділу, таке відчуження здійснюється особою (особам), яка/які не пов'язана з відповідачем відносинами контролю та не має будь-яких фінансових зобов'язань щодо відповідача.

8. Набуття майна, що відчужується внаслідок застосування примусового поділу, здійснюється за умови одержання попереднього дозволу Антимонопольного комітету України на концентрацію суб'єктів господарювання, незалежно від виконання умов частини першої статті 24 цього Закону.

9. Суб'єкт господарювання та особи пов'язані з ним відносинами контролю, до якого застосовано примусовий поділ та/або інші структурні зобов'язання, зобов'язаний вжити всіх необхідних заходів щодо збереження активів (майна), корпоративних прав тощо, що підлягають обов'язковому відчуженню, зокрема не вчиняти жодних дій (бездіяльності), які призводять чи можуть призвести до зменшення вартості такого майна (активів, корпоративних прав, тощо) до моменту його відчуження.

10. Суб'єкт господарювання, до якого застосовано примусовий поділ та/або інші структурні зобов'язання, та особи пов'язані з ним відносинами контролю не мають права здійснювати обтяження майна, що підлягає відчуженню у зв'язку з примусовим поділом, в тому числі його передачу в заставу, внесення зазначеного майна (активів, корпоративних прав, тощо) до статутного капіталу іншого суб'єкта господарювання, тощо.

11. Майно, відчужене у зв'язку із застосуванням примусового поділу та/або інших структурних зобов'язань, не може бути придбано або набуто в інший спосіб особою, в якій його відчужено, протягом десяти років з дня закінчення строку його відчуження.

Антимонопольний комітет України може дозволити таке придбання або набуття в інший спосіб у більш ранній строк якщо особа доведе що:

це придбання не створює ризик усунення, спотворення або обмеження конкуренції;

не зменшує і не усуває позитивних наслідків примусового поділу.

Стаття 54. Адміністративна відповідальність посадових осіб органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю

1. За правопорушення, передбачені пунктами 3, 4, 6, 7, 13–18, 21 статті 50 цього Закону, посадові особи органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю несуть адміністративну відповідальність згідно з законом.

2. Днем виявлення адміністративних правопорушень, передбачених у частині першій цієї статті, є день набрання чинності рішення органу Антимонопольного комітету України, територіального відділення про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, а днем їх вчинення є день здійснення дій (бездіяльності), які призвели до правопорушень, передбачених пунктами 3, 4, 6, 7, 13–18, 21 статті 50 цього Закону.

3. Про вчинення адміністративного правопорушення органами чи посадовими особами Антимонопольного комітету України, його територіального відділення, визначеними Законом України “Про Антимонопольний комітет України”, складається протокол про адміністративне правопорушення.

4. Протоколи про адміністративні правопорушення, складаються протягом трьох робочих днів з дня прийняття рішення органу Антимонопольного комітету України, його територіального відділення, у двох примірниках, один із яких під розписку вручається особі, яка притягається до адміністративної відповідальності.

5. Якщо при складенні протоколу особа, яка притягується до адміністративної відповідальності за правопорушення не була присутня, до протоколу вноситься відповідний запис, який підписується уповноваженою на те посадовою особою Антимонопольного комітету України, його територіального відділення, яка склала протокол. При цьому один примірник складеного протоколу протягом трьох робочих днів надсилається особі, яка притягується до адміністративної відповідальності за повідомленою нею або наявною в Антимонопольному комітеті України, його територіальному відділенні адресою (місцезнаходженням/задекларованим/зареєстрованим місцем проживання (перебування).”;

44) у статті 56:

частину другу доповнити новими абзацами такого змісту:

“Невиконання рішення, попереднього рішення та додаткового рішення органів Антимонопольного комітету України, голови територіального відділення Антимонопольного комітету України, тягне за собою відповідальність, визначену законом.

Органи Антимонопольного комітету, голова територіального відділення Антимонопольного комітету України, можуть залучати експертів, експертні установи до здійснення заходів з моніторингу та контролю за виконанням відповідних рішень.”;

абзац другий частини третьої виключити;

У зв’язку з цим, абзац третій вважати відповідно абзацом другим;

частину п'яту викласти в такій редакції:

“5. За кожний день прострочення сплати штрафу стягується пеня у розмірі півтора відсотка від суми штрафу. Розмір пені не може перевищувати розміру штрафу, накладеного відповідним рішенням органу Антимонопольного комітету України.

У разі прострочення сплати періодичного штрафного платежу пеня не застосовується.”;

частину восьму доповнити словами “періодичного штрафного платежу”;

у частині дев'ятій після слів “у тому числі про стягнення штрафу,” доповнити словами “періодичного штрафного платежу,”;

у частині десятій після слів “Сплата штрафу” доповнити словами “, періодичного штрафного платежу”;

у другому реченні частини дванадцятої слова “у тому числі про стягнення штрафу, зміни, які є невід'ємною частиною виконавчого документа” замінити словами “зміни, про що приймається наказ, який є невід'ємною частиною виконавчого документа”;

у частині тринадцятій:

слова “штрафу та пені” замінити словами “штрафу, пені, періодичного штрафного платежу”;

доповнити частину словами “періодичного штрафного платежу”;

у частині чотирнадцятій слова “штрафів та пені” замінити словами “штрафів, пені, періодичного штрафного платежу”;

частину шістнадцяту виключити;

доповнити новою частиною сімнадцятою такого змісту:

“17. З метою забезпечення ефективного виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції Антимонопольний комітет України, його територіальне відділення мають право звернутися до суду про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, в порядку визначеному законом.”;

45) у статті 57:

у назві та тексті слова “та у заявах, справах про узгоджені дії”, “у заявах, справах про узгоджені дії” виключити;

у частині першій слова “можуть бути перевірені” замінити словами “можуть бути перевірені повністю або частково”;

частину четверту викласти в такій редакції:

“4. За наявності достатніх підстав, органи Антимонопольного комітету України, які здійснюють перевірку рішення, можуть зупинити його виконання повністю або частково до закінчення перевірки, про що приймається розпорядження органу Антимонопольного комітету України, яке протягом трьох робочих днів надсилається особам, які беруть (брали) участь у справі.”;

46) у статті 58:

у назві та тексті статті слова “узгоджені дії”, “узгоджених дій” виключити;
у частині першій:

в абзаці першому слова “переглянути рішення” замінити словами “переглянути рішення повністю або частково”,

доповнити після абзацу п’ятого новим абзацом шостим такого змісту:

“невиконання відповідачем зобов’язань, у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, покладених органом Антимонопольного комітету України відповідно до статті 48² цього Закону.”;

У зв’язку з цим абзаци шостий – дев’ятий вважати абзацами сьомим–десятим;

абзац десятий викласти в такій редакції:

“За наявності достатніх підстав органи Антимонопольного комітету України, які здійснюють перегляд рішення повністю або частково, можуть зупинити його виконання до закінчення перегляду, про що приймається розпорядження органу Антимонопольного комітету України яке протягом трьох робочих днів надсилається особам, які беруть (брали) участь у справі.”;

у частині другій:

в абзаці другому слова “і шостим” замінити словами “сьомим і восьмим”
третій викласти в такій редакції:

“абзацами четвертим, п’ятим та шостим частини першої цієї статті, - протягом періоду дії рішення;”

в абзаці четвертому слово “восьмим” замінити словом “дев’ятим”, слово “відповідного” виключити;

в абзаці п’ятому слово “шостим” замінити словом “сьомим”;

у частині третій:

абзац четвертий викласти в такій редакції:

“скасувати рішення повністю або частково;”;

в абзаці п’ятому цифри та слово “31 та 48” замінити цифрами та словом “31, 48, 48¹ та 48²”;

доповнити частиною п'ятою такого змісту:

“5. Для встановлення обставин, зазначених у частині першій цієї статті, органи Антимонопольного комітету України використовують повноваження, передбачені законодавством про захист економічної конкуренції.”;

47) в абзаці першому частини першої статті 59 слова “визнання недійсними” замінити словами “визнання недійсними повністю або частково”;

48) у статті 60:

частину третю викласти в такій редакції:

“3. Прийняття господарським судом до розгляду заяви про визнання недійсним рішення органу Антимонопольного комітету України не зупиняє його виконання. У разі наявності достатніх підстав, господарський суд може зупинити виконання рішення органу Антимонопольного комітету України. Не допускається зупинення виконання рішення органу Антимонопольного комітету України в частині нарахування періодичного штрафного платежу.”;

частини четверту і п'яту виключити;

49) у статті 62:

у частині першій слова “узгоджені дії” виключити;

доповнити новою частиною другою такого змісту:

“2. Строк, встановлений органами Антимонопольного комітету України, головою територіального відділення Антимонопольного комітету України, може бути продовжений за заявою, поданою до закінчення цього строку, чи з ініціативи органу Антимонопольного комітету України, голови територіального відділення Антимонопольного комітету України.

У випадку наявності поважних причин пропуску строку встановленого законом орган Антимонопольного комітету України, голова територіального відділення Антимонопольного комітету України може поновити строк вчинення відповідної дії, крім випадків, коли цим Законом встановлено неможливість поновлення строків.”;

У зв'язку з цим, частини другу – третю вважати відповідно частинами третьою – четвертою;

частину четверту викласти в такій редакції:

“4. Строк не вважається пропущеним, якщо до його закінчення необхідні документи здано на пошту або кур'єрську службу або фельд'єгерську службу або відправлено через систему взаємодії органів виконавчої влади. У разі неотримання документів Антимонопольним комітетом України чи його територіальним відділенням відповідна особа надає належні докази на підтвердження факту направлення таких документів поштою або кур'єрською

службою або фельд'єгерською службою або відправлено через систему взаємодії органів виконавчої влади. ”.

6. Пункт 2 частини другої статті 4 Закону України “Про судовий збір” (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 14, ст. 87; 2014 р., № 20-21, ст. 743) доповнити новим підпунктом 11 такого змісту:

“11) клопотання 1 розмір прожиткового Антимонопольного комітету України, мінімуму для працездатних осіб”. його територіального відділення про вжиття (скасування) заходів забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції

7. У розділі XVII “Прикінцеві та перехідні положення” Закону України “Про ринок електричної енергії” (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 27–28, ст. 312 із наступними змінами):

останнє речення останнього абзацу пункту 9 виключити;

абзац дев'ятий пункту 22² виключити.

8. У Законі України “Про страхування” (Відомості Верховної Ради України, 2023 р., № 12-13, ст. 28):

1) пункт 12 частини першої статті 12 виключити;

2) пункт 12 частини восьмої статті 13 виключити;

3) у статті 19:

пункт 6 частини першої виключити;

у пункті 5 частини восьмої слова “та/або суперечитиме антимонопольному законодавству України” виключити;

4) у статті 46:

пункт 6 частини другої виключити;

у частині третій слова “і Законом України “Про захист економічної конкуренції” та “і дозвіл Антимонопольного комітету України на концентрацію” виключити;

5) у статті 52:

пункт 9 частини сьомої виключити;

у частині дванадцятій слова “Антимонопольного комітету України” виключити;

6) у пункті 5 частини четвертої статті 113 після слів “органу Антимонопольного комітету України” доповнити словами “голови територіального відділення Антимонопольного комітету України”;

7) у пункті 19 частини третьої статті 114 після слів “органам Антимонопольного комітету України” доповнити словами “голови територіального відділення Антимонопольного комітету України”.

9. У Законі України “Про медіа” (Відомості Верховної Ради України 2023р., № 47-50, ст.24):

1) статті 7:

друге речення абзацу другого частини другої виключити;

в частині четвертій слова “Антимонопольний комітет України” замінити словами “Національна рада”;

друге речення частини п’ятої виключити;

2) у частині четвертій статті 24 слова “Антимонопольним комітетом України та” виключити;

3) у статті 90:

пункт 20 частини першої викласти в такій редакції:

“20. Звертається до Антимонопольного комітету України щодо визначення меж ринків у сфері медіа, з повідомленням про порушення законодавства про захист економічної конкуренції;”;

пункт 7 частини другої виключити.

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім підпункту 12, абзаців четвертого і п’ятого підпункту 40 пункту 5 розділу I цього Закону, які набирають чинності через один рік після набрання чинності цим Законом (зміни до статей 19–21, пункту 8 статті 50 Закону України “Про захист економічної конкуренції”).

2. Установити, що:

1) положення статті 20, пункту 8 статті 50 Закону України “Про захист економічної конкуренції”, в редакції, передбаченої цим Законом, не застосовуються до дій (бездіяльності), вчинених до набрання чинності підпунктом 12, абзацами четвертим і п’ятим підпункту 40 пункту 5 розділу I цього Закону;

2) положення пункту 2 частини четвертої статті 20 Закону України “Про захист економічної конкуренції”, в редакції, передбаченої цим Законом, не застосовується до правочинів, що були вчинені до дня набрання чинності підпунктом 12, абзацами четвертим і п’ятим підпункту 40 пункту 5 розділу I цього Закону, до їх повного виконання або завершення строків дії таких правочинів.

3) дозвіл на узгоджені дії, наданий відповідно до статті 10 Закону України “Про захист економічної конкуренції” до набрання чинності цим Законом, діє протягом строку, на який його було надано органами Антимонопольного комітету України;

4) справи про узгоджені дії суб’єктів господарювання, розгляд яких розпочато до дня набрання чинності цим Законом, закриваються без прийняття рішення по суті, а заяви про отримання дозволу на узгоджені дії – залишаються без розгляду;

5) справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, розгляд яких розпочато до дня набрання чинності цим Законом, розглядаються відповідно до законодавства, яке діяло до дня набрання чинності цим Законом;

6) рішення органів Антимонопольного комітету України, прийняті до дня набрання чинності цим Законом, підлягають виконанню відповідно до законодавства, яке діяло на момент прийняття рішення;

7) заяви про надання дозволу на узгоджені дії суб’єктів господарювання, заяви про надання висновків відповідно до статей 14 і 29 Закону України “Про захист економічної конкуренції”, заяви та подання про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, які подані та розгляд яких не закінчено до дня набрання чинності цим Законом, розглядаються відповідно до законодавства, яке діяло до дня набрання чинності цим Законом.

3. Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації положень цього Закону;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Голова Верховної Ради
України**

